

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ

Αθήνα, 7 Μαΐου 1998

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ, 7 ΜΑΙΟΥ 1998

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κυρίες και κύριοι, το περασμένο Σάββατο υπήρξε μια ιστορική μέρα. Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισαν τη μετάβαση στην τελική φάση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Η πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, η πορεία προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι πια αμετάκλητη.

Η επιβεβαίωση των προσπαθειών της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σε ειδική δήλωση αποτελεί επιβεβαίωση ότι οι θυσίες του λαού έπιασαν τόπο. Ό,τι επιτύχαμε από το 1993 - όταν οι οικονομικές επιδόσεις της χώρας είχαν φτάσει σε ένα ιδιαίτερα αρνητικό σημείο - μέχρι σήμερα αποτελεί μια θεαματική πρόοδο.

Η εξέλιξη δείχνει, αυτή η εξέλιξη των τεσσάρων χρόνων, ότι μπορούμε να έχουμε τη βεβαιότητα ότι θα πετύχουμε αυτό που άλλοτε φαινόταν άπιαστη επιδίωξη. Η Ελλάδα να είναι μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Ας δούμε πώς από την αποτυχία του προγράμματος σύγκλισης της Νέας Δημοκρατίας το 1993 οδηγηθήκαμε μέσα από το σχεδιασμό των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ στο σημερινό αποτέλεσμα, στο αποτέλεσμα του Σαββάτου.

Κατεβάσαμε τον πληθωρισμό από το 1993 μέχρι τέλος του 1997 κατά 9 περίπου μονάδες. Ετσι - επειδή πολλοί μιλούν για τεχνικά στοιχεία τα οποία δεν ενδιαφέρουν - προστατεύσαμε το εισόδημα των μισθωτών και των συνταξιούχων από συνεχή διεύρυνση. Εμείς καταφέραμε να μην εξανεμίζεται ο κόπος των εργαζομένων. Ενας πίνακας δείχνει εδώ τη σαφή αυτή πρόοδο. Φανερό είναι στον πίνακα η πτωτική τάση του πληθωρισμού.

Ενα δεύτερο σημείο: τα ελλείμματα του δημόσιου τομέα μειώθηκαν επίσης από το 1993 μέχρι το 1997 κατά 10 περίπου μονάδες. Σε έναν πίνακα είναι φανερό η μείωση. Τι σημαίνει αυτό για τον πολύ κόσμο; Σημαίνει απλά αλλά πολύ χειροπιαστά, ότι αφιερώνουμε λιγότερα χρήματα για τόκους και έχουμε περισσότερα χρήματα για κοινωνικές δαπάνες, όπως για παράδειγμα για την πρόνοια.

Ενα τρίτο σημείο: ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας έφθασε το 1997 το 3,5%. Πάλι ο πίνακας δείχνει τη σταθερή αύξηση η οποία

υπάρχει από το 1995 και μετά. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι υπάρχουν περισσότερες επενδύσεις, ότι οι περισσότερες επενδύσεις φέρνουν περισσότερες δουλειές, ότι υπάρχει μεγάλη δραστηριότητα στην οικονομία, ότι όταν υπάρχει μεγαλύτερη δραστηριότητα στην οικονομία υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες.

Και για του λόγου το αληθές επικαλούμαι, τέλος, τον πίνακα για τις επενδύσεις. Από τον πίνακα για τις επενδύσεις φαίνεται ότι αυξήθηκαν οι επενδύσεις ενώ παλιά οι επενδύσεις ήταν σε πολύ χαμηλό ή αρνητικό επίπεδο.

Κάναμε, επίσης, ένα άλλο μεγάλο βήμα. Σταματήσαμε τον κατήφορο του δημόσιου χρέους. Τι σημαίνει κατήφορος του δημόσιου χρέους; Θέλω να σας δείξω εδώ, για να το δει και ο ελληνικός λαός, μια ομολογία του ελληνικού κράτους, ομολογία του 1914. Εξοφλεί ακόμα ο ελληνικός λαός, πληρώνει το κράτος για την εξόφληση αυτής της ομολογίας, 84 χρόνια μετά.

Και η τελευταία δόση για την εξόφληση αυτής της ομολογίας είναι το Σεπτέμβριο του 2002, όταν θα είμαστε μέλη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Πιστεύω ότι το παράδειγμα αυτό, το παράδειγμα αυτής της ομολογίας του 1914 μας δίνει κι ένα μάθημα. Θέλουμε την πολιτική των αλόγιστων παροχών, θέλουμε την πολιτική των ελλειμμάτων που δεσμεύει ασφυκτικά όχι μόνο εμάς, δεσμεύει τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας, τα δισέγγονά μας; Πιστεύω όχι.

Πιστεύω ότι κανείς σήμερα στον τόπο δεν θέλει να ταλαιπωρούνται οι επόμενες γενιές γιατί συνάψαμε δάνεια ακολουθώντας εύκολους δρόμους ή υπακούοντας στο συλλογισμό του πολιτικού κόστους ή παρασυρόμενοι από μια εύκολη δημαγωγική προσέγγιση στα προβλήματα.

Για να μην συμβούν αυτά αλλάξαμε πορεία. Και - αυτή είναι η αλήθεια - πετύχαμε να πλησιάσουμε κατά πολύ τους στόχους που είχαμε θέσει. Η Ελλάδα πήγε πιο ισχυρή στις Βρυξέλες. Αυτό αναγνωρίστηκε με τη δήλωση. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Βρισκόμαστε σε μια σωστή κατεύθυνση, σε μια πορεία θετική για τη χώρα και τους πολίτες. Η Ελλάδα θα είναι μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης όταν κυκλοφορήσει το νέο ενιαίο νόμισμα, το ΕΥΡΩ, την 1η Ιανουαρίου του 2002.

Τα οφέλη από αυτή την εξέλιξη θα είναι σημαντικά για τη χώρα και τους πολίτες. Ποιά; Το νέο ενιαίο νόμισμα, το ΕΥΡΩ, θα είναι ιδιαίτερα ισχυρό. Θα είναι μαζί με το δολάριο το ένα από τα δύο ισχυρά νομίσματα του πλανήτη. Η Ελλάδα δεν θα κινδυνεύει πια από τις κερδοσκοπικές πιέσεις, από τις κινήσεις των χρηματιστικών κεφαλαίων, που προσπαθούν να κερδίσουν με το ανεβοκατέβασμα της τιμής των νομισμάτων.

Ο Έλληνας πολίτης θα διαθέτει ή να το πω πιο απλά, θα έχει στην τσέπη του ένα από τα πιο ισχυρά νομίσματα του κόσμου. Με το ΕΥΡΩ ως νόμισμα και της Ελλάδος, αλλά και των άλλων σημαντικών χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα υπάρχει περισσότερη σταθερότητα και βεβαιότητα για το μέλλον.

Διερωτώμαι ακούγοντας διάφορα σχόλια, ποιός δεν θέλει μια τέτοια εξέλιξη; Υπάρχει κανείς που σοβαρά ισχυρίζεται ότι θα πρέπει να έχουμε και μελλοντικά τη δραχμή στο ίδιο επίπεδο με τα άλλα βαλκανικά και ανατολικοευρωπαϊκά νομίσματα και τα οποία θα συναγωνίζονται το ΕΥΡΩ και το δολάριο;

Είναι αυτή προοπτική για τον τόπο; Και νομίζει κανείς ότι αυτή η προοπτική, της παραμονής μας στον κόσμο αυτό των μικρών και ασταθών νομισμάτων, χαρίζει προοπτική και βεβαιότητα στον τόπο; Η απλή λογική λέει ότι προοπτική και βεβαιότητα χαρίζει ένα σταθερό νόμισμα. Και το ΕΥΡΩ θα είναι σταθερό νόμισμα.

Αλλά ίσως κάποιοι πουν, αυτό είναι το μόνο αποτέλεσμα; Οχι μονάχα. Το ευρωπαϊκό νόμισμα θα φτιάξει μία ή θα οδηγήσει σε μια ενιαία κεφαλαιαγορά στην Ευρώπη. Ενιαία κεφαλαιαγορά σημαίνει κινήσεις επενδύσεων, περισσότερες ευκαιρίες επενδύσεων παντού. Και θα υπάρχουν και περισσότερες επενδύσεις στην Ελλάδα.

Περισσότερες επενδύσεις σημαίνει περισσότερη απασχόληση. Και ταυτόχρονα το γεγονός ότι θα έχουμε την ενιαία κεφαλαιαγορά σημαίνει ότι θα είναι χαμηλότερα τα επιτόκια, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Χαμηλότερο επιτόκιο σημαίνει για παράδειγμα ότι θα είναι χαμηλότερο και το επιτόκιο για ένα δάνειο για να αγοράσουμε ένα σπίτι ή να χτίσουμε ένα σπίτι. Αλλά, δεν θα είναι μόνο αυτό.

Επειδή θα υπάρχει το ενιαίο νόμισμα και η ενιαία αγορά, θα είναι και αυξημένος ο ανταγωνισμός ως προς τις τιμές, θα πιεσθούν οι τιμές προς τα κάτω. Θα υπάρχουν χαμηλότερες τιμές ή να το πω με διαφορετικά λόγια, καλύτερος έλεγχος της ακρίβειας.

Η δημιουργία του ΕΥΡΩ και η προστασία που παρέχει, απελευθερώνει και το κράτος από πολλές δεσμεύσεις που έχει σήμερα. Δεν έχουμε παρά να δούμε τους τελευταίους μήνες. Όταν υπήρξαν οι κερδοσκοπικές επιθέσεις στη δραχμή, η ελληνική Πολιτεία, το κράτος, η Τράπεζα της Ελλάδος κρατούσε και κρατάει πάντα τα επιτόκια σ' ένα ορισμένο επίπεδο, για να εξασφαλίσει σταθερότητα. Αυτό σημαίνει ότι κάποιοι πόροι πρέπει να πηγαίνουν γι' αυτή τη δουλειά και δεν μπορούν να πηγαίνουν σε άλλες δουλειές, όπως κοινωνικές δαπάνες ή δαπάνες άμυνας.

Είναι μία διαπίστωση που έχει γίνει σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, ότι η δημιουργία του νέου νομίσματος ανοίγει νέα περιθώρια για την πολιτική. Θα έχουμε νέα περιθώρια για να ασκούμε πολιτικές οι οποίες είναι σε όφελος των πολιτών. Σιγά-σιγά, βέβαια. Αλλά θα είναι μια σταθερή κατεύθυνση.

Τέλος, θέλω να τονίσω κάτι το αυτονόητο. Οτι η συμμετοχή της Ελλάδας στην ΟΝΕ, θα της επιτρέψει να επηρεάζει σημαντικές για αυτήν αποφάσεις. Και στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα παίρνονται συνεχώς σημαντικές αποφάσεις για την Ελλάδα: Από τις αποφάσεις εκείνες που αφορούν τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων σύγκλισης μέχρι τις αποφάσεις οι οποίες αφορούν τα εθνικά θέματα.

Το συμπέρασμα; Το συμπέρασμα είναι ότι η ΟΝΕ και το ΕΥΡΩ δεν είναι κάτι το οποίο αφορά μονάχα νομίσματα, τράπεζες, χρηματιστήρια, τραπεζικές εργασίες, έναν κόσμο που είναι πέρα και μακριά από τον πολίτη. Αφορά και τον πολίτη, αφορά και τον μισθωτό, τον μικρομεσαίο επιχειρηματία, τον αγρότη, τον συνταξιούχο. Αφορά όλους μας, χωρίς εξαίρεση.

Η ισότιμη συμμετοχή μας στις ευρωπαϊκές εξελίξεις είναι ο επιβεβλημένος δρόμος για την Ελλάδα. Δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε στον κόσμο αυτό, όπως διαμορφώνεται, στον κόσμο αυτό των υπερεθνικών συνεργασιών, στον κόσμο αυτό των συνεχών συνεννοήσεων για κοινές πορείες, έναν μονήρη δρόμο, να είμαστε μόνοι μας στην άκρη. Αυτό, δεν υπάρχει πια. Γι' αυτό εμείς θέλουμε και θα πετύχουμε το δρόμο της σύγκλισης, το στόχο της σύγκλισης. Θέλουμε και μπορούμε να είμαστε μέλη του κεντρικού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι η ΟΝΕ, το ΕΥΡΩ μήπως πανάκεια για όλα τα προβλήματα που έχει μια χώρα ή ο δικός μας τόπος; Οχι βέβαια. Δυσκολίες θα υπάρξουν πολλές, προσπάθειες θα απαιτηθούν συνεχείς. Υπάρχουν αρνητικά φαινόμενα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γνωστά σε όλους, όπως το υψηλό ποσοστό ανεργίας. Δεν θα εξαφανιστούν αυτά από τη μια ημέρα στην άλλη. Θα συνεχίσουν να υπάρχουν, όπως θα υπάρχουν και περιφερειακές ανισότητες.

Αλλά ποιά είναι η διαφορά; Και θα το πω απλά. Όπως όταν αγοράζουμε ένα δικό μας σπίτι ή αγοράζουμε ένα δικό μας αυτοκίνητο λύνουμε ορισμένα προβλήματά μας αλλά δεν τα λύνουμε όλα, έτσι και η συμμετοχή στην ΟΝΕ εξασφαλίζει καλύτερες προϋποθέσεις για να αντιμετωπίσουμε τα υπόλοιπα προβλήματα. Αυτή είναι η απλή αλήθεια. Εξασφαλίζει καλύτερες προϋποθέσεις για να αντιμετωπίσουμε τα θέματα που έχει ο τόπος. Θα βρεθούμε σ' ένα ψηλότερο και καλύτερο επίπεδο, αλλά προβλήματα θα υπάρχουν.

Μίλησα αρκετά για την ΟΝΕ και τα νομίσματα και πρέπει να τονίσω ότι η οικονομική πορεία της χώρας μπορεί να ήταν σημαντική για εμάς, αλλά σίγουρα δεν ήταν η μόνη φροντίδα τα χρόνια που πέρασαν, ιδίως τα τελευταία χρόνια. Κεντρικό μέλημά μας ήταν και είναι να διευρύνουμε την κοινωνική μας πολιτική, να περιορίσουμε τις κοινωνικές ανισότητες.

Ξέρουμε ότι το ένα σχολείο δεν είναι όπως το άλλο σχολείο, ότι το ένα νοσοκομείο δεν προσφέρει την ίδια περίθαλψη με το άλλο νοσοκομείο. Ξέρουμε ότι οι συγκοινωνίες δεν είναι καλές και δεν

προσφέρουν τις ίδιες υπηρεσίες σε όλους. Υπάρχουν ανισότητες περιφερειακές, υπάρχουν ανισότητες στην κοινωνία και γι' αυτό επιδιώκουμε περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη.

Πώς; Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες. Θέλω να αναφέρω ότι η πολιτική μας όμως προβλέπει ένα πρόγραμμα για έργα στην περιφέρεια ώστε να αναβαθμιστεί η περιφέρεια, το οποίο είναι πρωτόγνωρο σε έκταση. Οτι μέσα από το πρόγραμμα αυτό γίνονται πολλά έργα τα οποία αφορούν αυτές τις ανισότητες και αφορούν καλύτερες συνθήκες ζωής, π.χ. νέα νοσοκομεία. Και θέλω επίσης να υπενθυμίσω ότι η Κυβέρνηση δημιούργησε, αμέσως μόλις ανέλαβε, τον κλάδο ασφάλισης των αγροτών, που θα δώσει τη δυνατότητα απόκτησης ουσιαστικών συντάξεων από αγρότες, δυνατότητα που δεν υπήρχε χθες.

Υπάρχουν επίσης πολίτες που συναντούν μέσα στις κοινωνικές αλλαγές που συντελούνται, αυξημένες δυσκολίες. Έχουν προβλήματα, κινδυνεύουν να οδηγηθούν στην κοινωνική περιθωριοποίηση και στον αποκλεισμό. Αυτούς τους κινδύνους θέλουμε να αντιμετωπίσουμε. Και τους αντιμετωπίζουμε.

Επιδιώκουμε περισσότερη κοινωνική αλληλεγγύη. Παράδειγμα: Η πολιτική μας για την ανεργία και την αύξηση της απασχόλησης. Έχουμε επικεντρώσει την προσοχή μας σε τρεις ομάδες πληθυσμού: Τους νέους, τις γυναίκες και τους μακροχρόνια άνεργους. Τα χρόνια που έρχονται, το κράτος θα δαπανήσει περισσότερα χρήματα από ποτέ, για την καταπολέμηση της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης.

Αλλωστε, έχουμε καταφέρει τα τελευταία χρόνια να κρατήσουμε το ποσοστό της ανεργίας σταθερό περίπου, παρ' όλο που η Ελλάδα, σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρουσιάζει μια ιδιαιτερότητα. Είμαστε η χώρα εκείνη, όπου υπάρχει ακόμα πολύ νέα προσφορά εργασίας, βρίσκονται πολλοί οι οποίοι δεν είναι στην αγορά εργασίας και θέλουν να αποκτήσουν δουλειές.

Το πρόβλημα δηλαδή σε εμάς της εύρεσης απασχόλησης είναι πολύ μεγαλύτερο σε σχέση με άλλες χώρες. Αλλά το ποσοστό ανεργίας το έχουμε κρατήσει περίπου σταθερό τα τελευταία χρόνια. Και θέλω σε σχέση με την κοινωνική αλληλεγγύη να θυμίσω ένα μόνο: Οτι εμείς καθιερώσαμε το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης για να βοηθήσουμε τους χαμηλούς στο εισόδημα, εκείνους που έχουν χαμηλό εισόδημα συνταξιούχους.

Αυτό το μέτρο ήταν πρωτόγνωρο για την Ελλάδα και εισήγαγε μία αρχή η οποία είναι η αρχή της πολιτικής μας, ότι η βοήθεια δεν πρέπει να είναι οριζόντια, αλλά να είναι επικεντρωμένη σ' αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη.

Την εικόνα της προσπάθειάς μας δίνει ένα γεγονός. Στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι κοινωνικές δαπάνες μειώνονται. Σε εμάς, το ποσοστό των κοινωνικών δαπανών, στις πρωτογενείς δαπάνες του προϋπολογισμού, αυξήθηκε.

Δεν θα πω αριθμούς, αρκεί να κοιτάξουμε τον πίνακα και θα δούμε ότι υπάρχει αύξηση τα τελευταία χρόνια των κοινωνικών δαπανών, παρά τις πιέσεις οι οποίες υπάρχουν αντικειμενικά, γιατί πρέπει να πετύχουμε τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Και θέλω να καταστήσω σαφές ότι αυτή την κοινωνική πολιτική θα τη συνεχίσουμε με μεγαλύτερη ένταση και σε μεγαλύτερη έκταση όταν με την ένταξη της ΟΝΕ, τη δημιουργία του ΕΥΡΩ, θα έχουμε τη δυνατότητα να έχουμε περισσότερους πόρους, θα έχουμε τη δυνατότητα να διευρύνουμε τις πολιτικές μας.

Τέλος, θέλω να πω ότι στο επίκεντρο της προσοχής μας, είναι και κάτι άλλο το οποίο ξεχνιέται πολλές φορές. Είναι η βελτίωση της καθημερινότητας. Ολοι έχουμε ζήσει πόσο μειωτικές είναι οι ουρές η παραπομπή από τη μία υπηρεσία στην άλλη, πήγαινε εδώ, τρέξε εκεί, η αδιαφορία η οποία υπάρχει στις υπηρεσίες.

Θέλουμε να αισθάνονται οι πολίτες ότι η διοίκηση τους εξυπηρετεί, ότι η διοίκηση δουλεύει για τον πολίτη. Γι' αυτό βρίσκονται σε εξέλιξη σημαντικές θεσμικές αλλαγές. Αναφέρω, για παράδειγμα, το Συνήγορο του Πολίτη. Γι' αυτό και προχωρούμε στην τροποποίηση του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα.

Τί δείχνουν όλα αυτά τα οποία ανέφερα; Δείχνουν ότι για μας, για την Κυβέρνηση, η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η ΟΝΕ, δεν είναι αυτοσκοπός. Το ενιαίο νόμισμα δεν είναι αυτοσκοπός. Η πολιτική μας δεν εξαντλείται στην απλή μηχανιστική προσέγγιση των κριτηρίων της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Όλα αυτά τα οποία ανέφερα, όλο το φάσμα της πολιτικής μας, δείχνει ότι όχι μονάχα τώρα επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε ένα δίκτυο κοινωνικής ασφάλειας, αλλά και αύριο, υπό τις νέες συνθήκες, εκείνο το οποίο θα μας απασχολεί, είναι να έχουμε δομές, τρόπους, για αποτελεσματική κοινωνική πολιτική, για να υπάρχει περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη, κοινωνική αλληλεγγύη, κοινωνική πρόνοια.

Κυρίες και κύριοι, όταν το Σάββατο ανακοινώθηκε η απόφαση του Συμβουλίου Κορυφής και έγινε πια φανερό ότι η Ελλάδα πρέπει να ακολουθήσει ένα συγκεκριμένο δρόμο και να ενταχθεί και αυτή στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, υπήρξαν σχόλια πολλά, ότι τώρα θα υπάρξει μία θύελλα μέτρων που θα φέρει τα πάνω-κάτω.

Ότι η Κυβέρνηση πρόκειται να επιβάλει τώρα νέες περιοριστικές πολιτικές, για να επιτύχει την ένταξη στην ΟΝΕ. Εφαρμόζουμε ήδη απ' το 1994 ένα Πρόγραμμα Σύγκλισης. Και κάθε χρόνο όταν αποφασίζουμε την οικονομική μας πολιτική -και είναι γνωστό ότι η οικονομική πολιτική αποφασίζεται σε συνάρτηση με τον προϋπολογισμό και συζητείται στη Βουλή και συζητείται και δημόσια- τη σχεδιάζουμε με στόχο την ένταξη την οποία επιδιώκουμε.

Εχουμε ήδη για φέτος ανακοινώσει τα μέτρα της πολιτικής μας και στη διάρκεια της συζήτησης για τον προϋπολογισμό και μεταγενέστερα με ορισμένες άλλες αφορμές, όπως η ένταξη της δραχμής στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Εχουμε ανακοινώσει ήδη ότι χρειάζονται αλλαγές στο δημόσιο τομέα για να γίνει πιο αποτελεσματικός, όπως εξυγιάνσεις δημοσίων επιχειρήσεων, (παραδείγματα τα Ταχυδρομεία, οι Σιδηρόδρομοι, οι Συγκοινωνίες), όπως μετοχοποιήσεις και έχουμε προ καιρού ήδη συζητήσει για τη Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου και πρόκειται να διαμορφωθεί σύντομα η τελική πρόταση.

Εχουμε συζητήσει για αναδιοργάνωση δημοσίων επιχειρήσεων και φορέων. Και προ καιρού συζητήσαμε για τη ΔΕΗ με βάση τις αποφάσεις οι οποίες ελήφθησαν σε σχέση με την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Και σύντομα θα υποβληθούν συγκεκριμένες προτάσεις.

Εχουμε ήδη ξεκινήσει εδώ και αρκετό καιρό τη διαμόρφωση του Γ' ΚΠΣ. Κάνουμε πάντα σε ορισμένα τακτά διαστήματα τις αποτιμήσεις του πώς πορεύτηκε το Β' ΚΠΣ και εξετάζουμε πώς θα συνδέσουμε το Β' με το Γ' και ποιοί θα είναι οι αναπτυξιακοί στόχοι.

Εχουμε πει ότι θα υπάρξουν οργανωτικές αλλαγές στα ασφαλιστικά και ότι πρόκειται στη διάρκεια του χρόνου και το καλοκαίρι να γίνουν οι σχετικές ανακοινώσεις. Εχουμε μιλήσει για τις διευθετήσεις στην αγορά εργασίας. Δεν πρόκειται να υπάρξει θύελλα μέτρων.

Η πολιτική μας δεν άρχισε τώρα. Η πολιτική μας έχει αρχίσει από το 1993-1994, όταν θέσαμε ως στόχο τη σύγκλισή μας με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη συμμετοχή μας στην ΟΝΕ. Και είναι μύθος ότι πρέπει σε 18 μήνες να προφτάσουμε να κάνουμε αυτά τα οποία δεν κάναμε τα 12, τα 6, τα 4 χρόνια.

Αλλοίμονο αν καθόμασταν αυτή τη στιγμή ή μέχρι αυτή τη στιγμή αμέριμνοι, ατενίζαμε το μέλλον και περιμέναμε να αποφασίσουν στο Συμβούλιο Κορυφής τί θα γίνει. Θα φτάναμε ποτέ σ' αυτό το σημείο σήμερα, αν τα τέσσερα προηγούμενα χρόνια δεν είχαμε κάνει μια σκληρή προσπάθεια, δεν είχαμε κατευθύνει εμείς αυτή την σκληρή προσπάθεια;

Δεν είχαμε συγκεκριμένους στόχους γι' αυτή την σκληρή προσπάθεια; Και δεν είχαν γίνει -και πρέπει να το τονίσω- θυσίες από τον ελληνικό λαό; Και δεν είχαν συμβάλει όλοι για να επιτευχθούν οι μέχρι σήμερα στόχοι; Είναι μία λανθασμένη εικόνα, η εικόνα ότι από τώρα και μπρος πρόκειται να υπάρξει μία τεράστια αλλαγή, διότι προέκυψε ξαφνικά κάτι το Σάββατο.

Θέλω επίσης να τονίσω, επειδή υπάρχει κάποιο τέτοιο κλίμα, ότι η αναμόρφωση και εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων δεν έχει στόχο να ανοίξει μέτωπα με τους εργαζόμενους. Εμείς θέλουμε τη συνεργασία των

εργαζομένων. Αλλά θέλουμε ταυτόχρονα οι υπηρεσίες της Κοινής Ωφέλειας να είναι πιο αποτελεσματικές.

Να αξιοποιούν το δημόσιο χρήμα το οποίο παίρνουν. Να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες του χρήστη. Να τις εξυπηρετούν αποτελεσματικά. Και όπως η χώρα πρέπει στο σύνολό της, μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο το οποίο δημιουργείται, να είναι ανταγωνιστική, πρέπει και οι υπηρεσίες αυτές να ακολουθούν ορισμένα κριτήρια τα οποία εξασφαλίζουν την αποτελεσματικότητά τους.

Και πάλι θέλω να τονίσω ότι τις εξελίξεις αυτές τις επιδιώκουμε σε συνεργασία με τους ενδιαφερόμενους. Κυρίαρχο μέλημά μας είναι όμως το δημόσιο συμφέρον, η επίτευξη των στόχων που εξυπηρετούν το κοινωνικό σύνολο.

Κυρίες και κύριοι, χρειάζεται να δούμε και κάτι άλλο. Όλοι ξέρουμε ότι υπάρχει στις διεθνείς εξελίξεις έντονη κινητικότητα. Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης έθεσε στους εταίρους μας το θέμα της Τουρκίας και της ένταξης της Κύπρου. Στα Βαλκάνια διαμορφώνονται νέες σχέσεις και η Ελλάδα πρέπει να παίξει σημαντικό ρόλο σ' αυτές τις σχέσεις.

Για να ανταποκριθούμε σ' αυτές τις προκλήσεις, οι οποίες παρουσιάζονται, για να ανταποκριθούμε στις αμυντικές μας υποχρεώσεις, χρειάζεται να ενδυναμώσουμε την οικονομία μας, να ενισχύσουμε τη θέση μας στις ευρωπαϊκές εξελίξεις, να είμαστε παρόντες και όχι σε τροχιά αποστασιοποίησης.

Το θέμα δεν είναι μόνο οικονομικό. Το θέμα είναι ευρύτατα εθνικό. Το θέμα αφορά το μέλλον της Ελλάδας. Γι' αυτό και θα εφαρμόσουμε αυτά που έχουμε αποφασίσει. Αποφασιστικά, με γρήγορους ρυθμούς. Η Ελλάδα είναι σε θέση μάχης, δεν πρέπει να χάσουμε χρόνο, ούτε ένα μήνα, ούτε μία μέρα.

Για να εφαρμόσουμε ό,τι έχουμε σχεδιάσει έτσι ώστε να αποδώσει, χρειάζεται όλοι οι ενδιαφερόμενοι να ανταποκριθούν, όλοι ενδιαφερόμενοι να ενστερνισθούν την ανάγκη λύσεων, οι οποίες είναι γρήγορες και αποτελεσματικές. Να συναισθανθούμε ότι αυτό το οποίο διακυβεύεται, δεν είναι το ένα ή το άλλο μέτρο στο οποίο συγκεντρώνεται τη μία ή την άλλη μέρα η προσοχή μας.

Εκείνο το οποίο διακυβεύεται είναι η αναπτυξιακή πορεία της χώρας, η δύναμή της. Κι εδώ δεν χωρούν μικροκομματικές σκοπιμότητες και συντεχνιακές πρακτικές. Οι στόχοι μας δεν είναι κομματικοί, είναι εθνικοί.

Και οι στόχοι δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν, αν δεν συναισθανθούμε όλο και περισσότερο την ανάγκη τους και δεν συστρατευθούμε σ' αυτούς. Η ανταγωνιστική Ελλάδα, η αποτελεσματική Ελλάδα, η ισχυρή Ελλάδα είναι υπόθεση ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας.

Θέλουμε να ζούμε καλύτερα σ' αυτό τον τόπο, όλοι μας. Να αισθανόμαστε ότι εκείνο το οποίο συμβαίνει γύρω μας ανταποκρίνεται στις επιδιώξεις μας. Θέλουμε να είμαστε πολίτες μιας χώρας που είναι δυνατή, που υπερασπίζεται τις αξίες και προωθεί τις αξίες τις οποίες αποδεχόμαστε.

Γι' αυτό καλώ όλους να συμβάλουν στην προσπάθεια η Ελλάδα να εκμεταλλευθεί τις ευκαιρίες οι οποίες παρουσιάζονται, να ανταποκριθεί στις προκλήσεις, να διευρύνει όλο και περισσότερο τις δυνατότητές της, που είναι και δυνατότητες όλων μας, ώστε να δημιουργήσουμε μια χώρα και μια κοινωνία που θα ατενίζει χωρίς δισταγμούς, αλλά με βεβαιότητα, και ελπίδα τον 21ο αιώνα.

Δεν πρέπει να χάσουμε χρόνο. Ούτε ένα μήνα, ούτε μία μέρα. Το χρωστάμε στη χώρα μας, το χρωστάμε στον εαυτό μας.

Και τώρα είμαι στην διάθεσή σας για ερωτήσεις.

ΣΤΡ.ΛΙΑΡΕΛΗΣ ("ANTENNA"): Κύριε Πρόεδρε αρχίζοντας από την κατάληξή σας, το τελευταίο δίμηνο πριν από το Συμβούλιο Κορυφής, αλλά και μετά το Συμβούλιο Κορυφής πολλά σχόλια έχουν γίνει σε ό,τι αφορά το ζήτημα της πολιτικής σταθερότητας. Και οι αναγωγές στα σχόλια αυτά αφορούν αυτό που κι εσείς αποκαλέσατε συντεχνίες, πολλές εκ των οποίων προέρχονται από το κυβερνών κόμμα, αλλά και κάποιες αντιδράσεις από το εσωτερικό του κυβερνώντος κόμματος.

Πώς εσείς σκοπεύετε να ξεπεράσετε αυτά τα εμπόδια και να απαντήσετε στα σχόλια ότι η κυβέρνηση βρίσκεται σε ένα καθεστώς ιδιότυπης πολιτικής ομηρίας από τις αντιδράσεις στο εσωτερικό της;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Το πρώτο μου σημείο: Όπως φαίνεται απ' ό,τι είπα, όπως φαίνεται από τις αποφάσεις οι οποίες πάρθηκαν σε σχέση με την πρόοδο της ΟΝΕ, όπως φαίνεται από τα προγράμματα τα οποία έχουμε διαμορφώσει, εμείς θέλουμε να ολοκληρώσουμε μέχρι το 2000 ένα συγκεκριμένο έργο.

Θέλουμε να φέρουμε την Ελλάδα στην ΟΝΕ. Θέλουμε να προχωρήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο τα εκατοντάδες χιλιάδες προγράμματα, τα οποία βρίσκονται σε εξέλιξη. Θέλουμε να υπάρχει έργο στην αρχή του επόμενου αιώνα. Και γι' αυτό θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε.

Όλες οι φήμες για εκλογές, για πολιτικές εξελίξεις, είναι φήμες οι οποίες παραβλέπουν αυτό το κεντρικό σημείο. Δεν ήρθαμε για πολιτικές κινήσεις ώστε να εξουσιάσουμε τον έναν ή τον άλλον. Ηρθαμε με μια συγκεκριμένη εντολή, η οποία προέκυψε από το πρόγραμμά μας. Ο ελληνικός λαός μας είπε "Θέλουμε να πετύχετε ένα συγκεκριμένο στόχο". Και ο στόχος αυτός θα ολοκληρωθεί το 2000. Και γι' αυτό θα δουλέψουμε μέχρι το 2000, ολόκληρη την τετραετία.

Αντιδράσεις, εμπόδια: Η κυβέρνηση δεν τελεί υπό καθεστώς ομηρίας οποιουδήποτε. Η κυβέρνηση δεν διαπραγματεύεται την πολιτική της. Η κυβέρνηση δεν ταλαντεύεται.

Όταν εφαρμόζεται μια πολιτική, υπάρχουν διάφοροι τρόποι να πετύχεις ένα στόχο. Πού θα θέσεις τον κυρίως τόνο, πώς θα την παρουσιάσεις, ποιές επιπτώσεις πρέπει να εξετάσεις. Δεν υπάρχει ένας μόνο και αλάνθαστος δρόμος.

Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται πάντα συζήτηση με τους ενδιαφερόμενους, με όλους όσους έχουν λόγο, για να μπορέσεις να βρεις τη λύση εκείνη, η οποία θα συσπειρώσει τους περισσότερους και θα σε οδηγήσει πιο αποτελεσματικά στο στόχο. Υπάρχει έτσι μία «κουλτούρα» στην Ελλάδα, η οποία προέκυψε από δεκάδες χρόνια ιστορία, η οποία βλέπει με κάποια δυσπιστία ή ερμηνεύει (για να ακριβολογώ), την ανάγκη μιας συζήτησης, την ανάγκη να λαμβάνεται και η άλλη όψη υπ' όψιν ως υποχώρηση, ως δεσμό, ως καθυστέρηση.

Πρέπει όμως να συνηθίσουμε ότι στο τέλος αυτού του αιώνα ή σε μία ευρωπαϊκή κοινωνία η οποία είναι ανοιχτή και δημοκρατική, δεν μπορούν να εφαρμοστούν πρακτικές διαδικασίες, οι οποίες είχαν διαμορφωθεί στον τόπο μας υπό άλλες συνθήκες: Υπό συνθήκες εμφυλίου πολέμου, υπό συνθήκες μεταδικτατορικού κράτους, υπό συνθήκες εντόνων κοινωνικών ανταγωνισμών, υπό συνθήκες ακόμα όπου υπήρχε αναμέτρηση σε μεγάλο βαθμό στην ελληνική κοινωνία.

Ευτυχώς έχουμε κάνει ένα βήμα μπροστά. Αλλά πρέπει να προσαρμόσουμε και την πολιτική μας και την πολιτική μας αντίληψη σ' αυτό το γεγονός. Δεν είμαστε εμείς εδώ μόνο για τους αριθμούς ή μόνο για ορισμένες πολιτικές. Είμαστε επίσης εδώ, για να δώσουμε μία νέα παιδεία, να διαμορφώσουμε νέα πρότυπα συνεννόησης. Και αυτό είναι δύσκολο πρέπει να σας πω. Και πολλές φορές δεν είναι κατανοητό και κοστίζει προσωπικό κόπο και άγχος.

Αλλά η επιτυχία μας δεν θα εξαρτάται μόνο από τα πρώτα, θα εξαρτάται και από τα άλλα, για να φτάσουμε σ' ένα ψηλότερο επίπεδο πολιτικής συνεννόησης και πολιτικής στην Ελλάδα.

κ.ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα σας θέσω ένα πολιτικό ερώτημα. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο κ.Καραμανλής, σας κατηγορήσε ότι εξαιτίας της πολιτικής σας η Ελλάδα στις 2 Μαΐου απώλεσε το προνόμιο της ισότιμης συμμετοχής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οτι δηλαδή δεν είμαστε πλέον ισότιμοι εταίροι.

Πώς απαντάτε σ' αυτό, πολύ περισσότερο όταν όπως διεφάνη από τον κύκλο των συναντήσεων που είχατε χθες με τους πολιτικούς αρχηγούς, κανένα από τα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως δεν συμμερίζεται τις επιλογές σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κανένα από τα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως δεν συμμερίζεται τις επιλογές μου;

ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ («ΒΗΜΑ»): Όχι τους στόχους σας, την πολιτική για την επίτευξη των στόχων.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ένα λεπτό να το διευκρινίσουμε αυτό, γιατί δεν θα είμαι εντάξει απέναντί τους: Και η Νέα Δημοκρατία είπε ότι συμφωνεί στο στόχο της ένταξης της Ελλάδος στην ΟΝΕ. Και ο Συνασπισμός επίσης συμφωνεί στο στόχο της Ελλάδος να συμμετάσχει στην ΟΝΕ.

Η Νέα Δημοκρατία είπε ότι θα έπρεπε να εφαρμόσουμε μία άλλη πολιτική που εγώ -και όχι ο κ.Καραμανλής για να είμαι σαφής- τη χαρακτηρίζω νεοφιλελεύθερη, δηλαδή ιδιωτικοποιήσεις, περιορισμούς των κοινωνικών δαπανών κλπ. Ο κ.Κωνσταντόπουλος είπε ότι πρέπει να εφαρμόσουμε μία άλλη πολιτική, η οποία θα δώσει περισσότερο τόνο σε κοινωνικά θέματα ή σε θέματα προετοιμασίας των προγραμμάτων κλπ.

Το δικό μου προσωπικό σχόλιο είναι ότι σε αυτή τη συζήτηση έμειναν με την ένστασή τους σε πολύ γενικά επίπεδα. Και όπως έχω διαπιστώσει και στις συζητήσεις στη Βουλή, οι ενστάσεις τους είναι πάντα πολύ γενικής μορφής. Κανένας δεν λέει τί συγκεκριμένα πρέπει να γίνει.

Και όπως ξέρετε, όταν ερχόμαστε στα συγκεκριμένα, υπάρχουν πάντα αντιρρήσεις και κωλυσιεργίες. Αυτό, για να ξεκαθαρίσω το θέμα με τα άλλα κόμματα τα οποία είδα χθες. Η κα Παπαρήγα μου είπε ότι έχει τις γνωστές θέσεις οι οποίες είναι οι θέσεις, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Και ο κ.Τσοβόλας είπε ότι δεν αρνείται την ευρωπαϊκή προοπτική της Ελλάδος, αλλά πιστεύει ότι η ευρωπαϊκή προοπτική δεν πρέπει να πραγματοποιηθεί σ' αυτή την Ευρώπη η οποία διαμορφώνεται. Οσον αφορά την παρατήρηση, το σχόλιο της Νέας Δημοκρατίας, ότι υποβαθμίστηκε η χώρα το Σάββατο: Πρώτα ας δούμε το θέμα τυπικά, τελείως τυπικά. Εμείς έχουμε δηλώσει ότι η Ελλάδα με αυτή την προσπάθεια που κάνουμε, θα συμμετάσχει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, πριν κυκλοφορήσει το ευρωπαϊκό νόμισμα την 1η Ιανουαρίου του 2002.

Την 1η Ιανουαρίου 2002 και θα πω για την ακρίβεια ίσως τον Ιούλη του 2002, αλλά την 1η Ιανουαρίου του 2002, θα έχει ολοκληρωθεί η τελευταία φάση της δημιουργίας του νομίσματος και της δημιουργίας της ΟΝΕ.

Δηλαδή εμείς τυπικά θα συμμετάσχουμε, όταν ακόμα η όλη διαδικασία θα βρίσκεται σε εξέλιξη. Αρα, δεν θα είμαστε εκ των υστέρων όταν έχει κλείσει, αλλά θα συμμετάσχουμε στη διαδικασία. Αυτά ως προς τα τυπικά. Αλλά πολύ μεγαλύτερη σημασία έχουν τα ουσιαστικά.

Και τα ουσιαστικά όσον αφορά τη δεύτερη ταχύτητα, την υποβάθμιση, θέτουν το ερώτημα, πότε ήταν η Ελλάδα πιο αδύνατη; Πότε είχε η Ελλάδα λιγότερη διαπραγματευτική δύναμη; Πότε η Ελλάδα βρισκόταν υπό μεγαλύτερη πίεση; Πότε η Ελλάδα δεν ήταν μια χώρα, που την έπαιρναν στα σοβαρά;

Τώρα μήπως που πλησιάζουμε όλους τους στόχους; 'Η το 1990, '91, '92, '93, όταν απέτυχε το πρόγραμμα σύγκλισης της Νέας Δημοκρατίας και ανέβασε πέντε μονάδες η Νέα Δημοκρατία τον πληθωρισμό και τα ελλείμματα κατά πέντε επίσης μονάδες περίπου;

Εκείνο το οποίο έχει ουσιαστική σημασία, είναι ποιά εικόνα δίνεις της οικονομίας σου και ο άλλος πώς αντιλαμβάνεται την οικονομία σου. Την αντιλαμβάνεται ως δυνατή ή ως αδύνατη; Αμα την αντιλαμβάνεται ως αδύνατη, ως πολύ αδύνατη, ως μία οικονομία η οποία έχει πάρει την «κατρακύλα», τότε ουσιαστικά είσαι στη δεύτερη ή στην τρίτη ταχύτητα. Και όταν αντιλαμβάνεται ότι η οικονομία σου βελτιώνεται, ότι οι επιδόσεις σου κάθε χρόνο γίνονται και καλύτερες, τότε αισθάνεται ότι έχει έναν πιο σοβαρό συνομιλητή απέναντί του.

Οτι έχεις κάνει και εσύ βήματα μαζί μ' αυτόν, ότι πρέπει να σε υπολογίσει. Η Ελλάδα συμμετέχει από τον Μάρτη στον ευρωπαϊκό μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών. Πότε άλλοτε η Ελλάδα ήταν στον ευρωπαϊκό μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών; Και η συμμετοχή στον ευρωπαϊκό μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, είναι απλώς μια φιλοφρόνηση; Είναι μια πρόσκληση να μπούμε σε κάποιο κέντρο να καθίσουμε με τους άλλους μαζί χωρίς τίποτα άλλο;

Η συμμετοχή στον ευρωπαϊκό μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών είναι μία διαδικασία πολύπλοκη, επίπονη, όπου κάθονται όλοι και κοιτάζουν τους αριθμούς, εκτιμούν τις προοπτικές, εκτιμούν τις δεσμεύσεις, εκτιμούν τις πολιτικές και συζητούν για καιρό μαζί σου.

Δεν ήρθαν μία ωραία Παρασκευή και είπαν «ας το κάνουμε». Κάναμε διαπραγματεύσεις επί πολλές εβδομάδες για να πετύχουμε αυτό το στόχο και τον πετύχαμε γιατί είχαμε μία καλύτερη οικονομία. Και κανένας πριν από εμάς δεν θα μπορούσε να μπει στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Αυτή είναι η ποιοτική διαφορά και ουσία την οποία παραβλέπει και διαστρέφει η Νέα Δημοκρατία. Και θα έλεγα ότι δεν είναι σωστό αυτό, γιατί στον ελληνικό λαό, ο οποίος προσπαθεί τόσα χρόνια, πρέπει να δίνουμε έναν τόνο αισιοδοξίας. Πρέπει να τα δώσουμε να καταλάβει ότι η προσπάθειά του αποδίδει.

Αν του παρουσιάσουμε τα πάντα μαύρα, δεν θα θελήσει και αυτός να δουλέψει σ' αυτό το στόχο. Αλλά αυτό είναι σε βάρος της χώρας, είναι σε βάρος του μέλλοντός του, της προοπτικής του. Διαφορές στην πολιτική; Βεβαίως, υπάρχουν. Και πρέπει να υπάρχουν.

Αλλά να λέμε τώρα ότι «υποβαθμίστηκε η Ελλάδα», ότι «εμείς περιπέσαμε σε ένα καθεστώς που ήταν πριν άγνωστο», αυτά είναι αναληθή, για να μην χρησιμοποιήσω μία άλλη έκφραση.

Και θέλω κλείνοντας πάνω σ' αυτό, να πω και κάτι άλλο: Ενταχθήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 1981 μετά από διαπραγματεύσεις

τις οποίες έκανε η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Οποιος έχει παρακολουθήσει την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να διαπιστώσει ευκολότατα το εξής: Στη δεκαετία του '70, στη δεκαετία του '60 η ένταξη ή η μη ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν ένα θέμα κυρίως πολιτικό. Οι συζητήσεις οι οποίες γίνονταν, γίνονταν όσον αφορά τα οικονομικά σε σχέση με κάποια αγροτικά προϊόντα, σε σχέση με κάποιες ρυθμίσεις για την εσωτερική αγορά, αλλά δεν υπήρχε αυτή η ενδελεχής, η λεπτομερειακή, η βασανιστική διερεύνηση των οικονομικών δυνατοτήτων του άλλου.

Γιατί με την Ισπανία κράτησαν οι διαπραγματεύσεις της ένταξης οκτώ χρόνια; Η Ισπανία δεν είναι μία από τις μεγαλύτερες βιομηχανικές χώρες του κόσμου, δεν έχει μια εύρωστη οικονομία; Γιατί η φύση των διαπραγματεύσεων πια είναι διαφορετική. Και το ότι εμείς τώρα, υπ' αυτές τις συνθήκες, οδηγούμε τη χώρα στην ΟΝΕ, είναι μια νέα ένταξη υπό πολύ δυσκολότερες συνθήκες απ' ό,τι είχε γίνει η προηγούμενη.

Και για να μην νομιστεί ότι υποτιμώ την τότε προσπάθεια και το τότε επίτευγμα, θέλω να τονίσω ότι και προσπάθεια υπήρξε και επίτευγμα υπήρξε. Αλλά δεν πρέπει να υποτιμούμε και τη σημερινή προσπάθεια και το σημερινό επίτευγμα, όταν υπάρξει, το οποίο γίνεται υπό πολύ δυσκολότερες ευρωπαϊκές συνθήκες σε ένα περιβάλλον πιο ανταγωνιστικό, σε ένα περιβάλλον πιο κριτικό, σε ένα περιβάλλον το οποίο κοιτάζει και κάθε λεπτομέρεια για τη χώρα η οποία πρόκειται να συμμετάσχει.

ΣΚΟΥΡΗΣ («ΕΘΝΟΣ»): Κύριε Πρόεδρε, η περίπτωση της Ολυμπιακής, όπως και οι αμφιταλαντεύσεις και οι καθυστερήσεις στην πώληση μικρών κυρίως τραπεζών κατά γενική ομολογία αποδεικνύουν δύο πράγματα:

Πρώτον, μια έλλειψη πολιτικού σχεδιασμού εκ μέρους της κυβέρνησης και δεύτερον, ότι οι επιλογές δεν στηρίζονται αποφασιστικά από όλα τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου. Πώς θα ξεπεράσετε αυτά τα προβλήματα και πώς θα συσπειρώσετε την κυβέρνηση στην υποστήριξη των στόχων σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ανέφερα και πριν ότι προσπάθειά μας είναι οι αποφάσεις μας να παίρνονται μετά από συζήτηση, μετά από ανταλλαγή απόψεων, μετά από κοινή προσπάθεια να βρούμε ένα δρόμο. Οι συνεδριάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι συνεδριάσεις, όπου δεν έχουν την ελευθερία οι συμμετέχοντες να εκφράζονται.

Δεν είναι συνεδριάσεις στις οποίες εν σιωπή θα ακούνε αποφάσεις. Οι συνεδριάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου για να είναι ουσιαστικές πρέπει να παρέχουν σε όλους την ελευθερία να πουν την άποψή τους, διαφορετική, κριτική, με τονισμό ορισμένων πλευρών.

Το να μεγενθύνουμε την άποψη του ενός ή του άλλου και να λέμε ότι δεν υπάρχει σύμπνοια, ότι δεν στηρίζουν όλοι την πορεία της κυβέρνησης, δεν είναι σωστό.

Διότι εγώ θα σας απαντήσω ότι στις πολιτικές επιλογές, όποιες ήταν, υπήρξε πάντα σύμπνοια όλου του Υπουργικού Συμβουλίου, ότι στις βασικές πολιτικές επιλογές οι αποφάσεις της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ ελήφθησαν με τεράστια πλειοψηφία. Και ότι οι φωνές οι οποίες ακούγονται μια φορά από εδώ, μία φορά εκεί, είναι φωνές οι οποίες επισημαίνουν ορισμένα πράγματα, αλλά δεν αλλοιώνουν, δεν τροποποιούν την πολιτική, η οποία έχει αποφασιστεί και εφαρμόζεται.

Την πολιτική αυτή, η οποία έχει αποφασιστεί και εφαρμόζεται τη στηρίζει η τεράστια πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ. Και τη στηρίζει στο σύνολό του το Υπουργικό Συμβούλιο.

Εάν θα έπρεπε να είχαν γίνει τρεις μέρες πριν ή τρεις μετά ορισμένες διαπραγματεύσεις, εάν θα έπρεπε η Τράπεζα Κρήτης - για να αναφέρω ένα παράδειγμα στο οποίο έμμεσα αναφερθήκατε - να έχει πουληθεί τη δεύτερη φορά χωρίς να υπάρχει ένα κατώτατο επίπεδο τιμής αυτά είναι τεχνικά θέματα, αρμοδιότητας των υπουργείων, αρμοδιότητας των υπηρεσιών.

Μην στεκόμαστε, όμως, εκεί. Να στεκόμαστε στη γενική γραμμή, στην κατεύθυνση, στη συνέπεια της πολιτικής. Και συνέπεια της πολιτικής υπάρχει. Και θέλω να πω ότι εδώ μπορούμε ψύχραιμα να κοιτάξουμε το χρόνο που πέρασε από τις εκλογές και το χρόνο που πέρασε από το Γενάρη του '96 και να δούμε αν αυτή η κυβέρνηση, ως προς το νομοθετικό έργο ή το άλλο έργο, έχει επιτελέσει σημαντική πρόοδο ή απλώς έλαβε κάποια μέτρα ως έτυχε.

Εμείς έχουμε την άποψη -και λέω εμείς και δεν είναι μόνο δική μου άποψη- ότι σε όλα τα επίπεδα υπάρχει σημαντικό έργο, υπάρχει σημαντική πρόοδος, με τις δυσκολίες, με τις ελλείψεις, με το γεγονός ότι χρειάζεται εφαρμογή και πολλές φορές στην εφαρμογή σκοντάφτουμε, αλλά έχουν γίνει πράγματα που για πολύ καιρό δεν είχαν γίνει σ' αυτό τον τόπο.

Μίλησα πριν για τον κύριο κλάδο ασφάλισης αγροτών. Αυτό ήταν κάτι τελείως καινούργιο στην Ελλάδα. Εγινε. Τώρα πολλοί το έχουν ξεχάσει. Τι είναι αυτό; Τα παλιά; Μα όμως είναι μια σημαντική αλλαγή, η οποία χρειάζεται πολλούς πόρους και πολλή προσπάθεια να γίνει πράξη. Δεν πρέπει αυτό να το παραβλέπουμε.

Το ότι στο ένα ή το άλλο σημείο μπορεί να υπάρχουν τριβές δεν πρέπει να μας κάνει να βλέπουμε τα «δέντρα» και να ξεχνάμε το «δάσος». Και το «δάσος» είναι η συνολική μας πολιτική. Και η συνολική μας πολιτική ήταν και είναι αδιαπραγμάτευτη. Και την εφαρμόζουμε όλοι μαζί με αποφασιστικότητα.

Γ.ΚΑΡΕΛΙΑΣ («ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»): Κύριε Πρόεδρε, συγκράτησα δύο φράσεις σας, μία στην αρχή που είπατε ότι «οι θυσίες του ελληνικού λαού έχουν πιάσει τόπο και μία στο τέλος που είπατε, επιδιώκουμε περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη».

Ακόμη και αν δεν επέλθει αυτή η θύελλα των μέτρων που προ ολίγου μας διαβεβαιώσατε, προφανώς κάποιες ακόμη θυσίες θα απαιτηθούν μέχρι να ενταχθεί η χώρα στην ΟΝΕ. Αυτές οι θυσίες είναι προφανώς βαρύτερες για κάποια στρώματα του πληθυσμού, για τα πιο αδύνατα στρώματα του πληθυσμού.

Θέλω να σας ρωτήσω, εάν γι' αυτές τις κατηγορίες των ανθρώπων, των εργαζομένων ή των συνταξιούχων έχετε κάποια ειδική μέριμνα. Ακουσα αυτά που είπατε, δεν εννοώ αυτά που έχετε ήδη μέχρι τώρα ανακοινώσει. Αν φέτος ή του χρόνου υπάρξει κάποια ειδική μέριμνα γι' αυτά τα στρώματα. Και το ερωτώ αυτό για να καταλήξω στο εξής: Αν οι πιο αδύνατοι Έλληνες θα φτάσουν στην ΟΝΕ σε καλύτερη ή σε χειρότερη μοίρα απ' ό,τι είναι σήμερα.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Το πρώτο σημείο που χρειάζεται να δούμε είναι αυτή η υπόθεση εργασίας, ότι μέχρι τώρα «οι έχοντες είναι εκείνοι οι οποίοι δεν πλήρωσαν» και «οι μη έχοντες είναι εκείνοι οι οποίοι πλήρωσαν, ταλαιπωρήθηκαν από φόρους και υφίστανται το βάρος της προσαρμογής».

Εχω εδώ μπροστά μου έναν κατάλογο των φορολογικών μέτρων, τα οποία πάρθηκαν το '98 και το '97 και θα αναφέρω μερικά, τα περισσότερα, για να δούμε ποιούς αφορούν επιτέλους αυτές οι φορολογικές παρεμβάσεις που χαρακτηρίζονται από αναλγησία.

Εφ' άπαξ φορολόγηση τουλάχιστον του 40% των αφορολογήτων των αποθεματικών τραπεζών, τεχνικών εταιρειών και λοιπών μεγάλων επιχειρήσεων, πρώτο μέτρο. Πρόκειται να αποδώσει 63 δις κατά την πρόβλεψη του '98.

Φορολόγηση των χρηματιστηριακών συναλλαγών 3 τοις χιλίοις, πρόκειται να αποδώσει 30 δις κατά την πρόβλεψη. Τρίτο μέτρο, φορολόγηση των αμοιβαίων κεφαλαίων και των εταιρειών επενδύσεων χαρτοφυλακίου 3 τοις χιλίοις. Τέταρτο μέτρο, αύξηση φορολογίας ανωνύμων εταιρειών που έχουν ονομαστικές μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο.

Πέμπτο μέτρο, νέος τρόπος φορολόγησης των τεχνικών επιχειρήσεων. Μιλάμε για μέτρα, για να μην γίνει καμία παρεξήγηση, τα οποία έχουν παρθεί, έχουν ψηφιστεί στο φορολογικό νομοσχέδιο και εφαρμόζονται.

Εκτο μέτρο, φορολόγηση των τόκων των ομολόγων και εντόκων γραμματίων του ελληνικού δημοσίου. Αύξηση του συντελεστή φορολογίας τραπεζών από 35% σε 40%. Κατάργηση φοροαπαλλαγών (μέτρο του 1997). Φορολόγηση της υπεραξίας μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο. Φορολόγηση υπεραξίας από την αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων των νομικών προσώπων. Φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Εχω κάθε δικαίωμα να ρωτήσω: Αυτά είναι τα ανάλογα μέτρα που αφορούν τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους; Αυτά βεβαίως είναι μέτρα που ενοχλούν κάποιους, που ενοχλούν πολύ κάποιους, αλλά δεν

έρχονται βέβαια να πουν αυτοί οι οποίοι ενοχλούνται, αυτοί οι οποίοι πρέπει να πληρώσουν από τα αποθεματικά τους, αυτοί οι οποίοι πληρώνουν όταν κάνουν χρηματιστηριακές συναλλαγές, αυτοί που βλέπουν τα τραπεζικά τους κέρδη να μειώνονται, δεν έρχονται βεβαίως να πουν ότι υπάρχει φορολογική θύελλα εις βάρος μας γιατί δεν θα έχουν την υποστήριξη της κοινής γνώμης και λένε υπάρχει φορολογική θύελλα εις βάρος των άλλων, που δεν υπάρχει. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και η φορολογική πολιτική - και το έδειξα με στοιχεία στη διάρκεια της συζήτησης για την κοινωνική πολιτική - είναι εκείνη η οποία βελτίωσε αρκετά τη σχέση αμέσων και εμμέσων φόρων, η οποία οδήγησε στο να εισπράττονται περισσότεροι άμεσοι φόροι που αφορούν τα εισοδήματα και τα επιχειρηματικά εισοδήματα και μείωσε την επιβάρυνση - αναλογικά εννοώ - από εμμέσους φόρους που βαρύνουν τα πλατιά στρώματα του λαού.

Δεν δέχομαι πραγματικά αυτό το σχόλιο, ότι δήθεν τα φορολογικά μέτρα είναι εκείνα τα οποία χτυπούν τον εργαζόμενο. Τα φορολογικά μέτρα τα οποία πήρε αυτή η κυβέρνηση το '97 και το '98 είναι φορολογικά μέτρα τα οποία επιβάρυναν τις επιχειρήσεις, τις τράπεζες, το Χρηματιστήριο, τις τεχνικές επιχειρήσεις, το κεφάλαιο, για να το πούμε με μια απλοποιημένη έκφραση.

Γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι πρέπει και αυτοί να συνεισφέρουν σημαντικά στην κάλυψη των βαρών τα οποία έχει το ελληνικό κράτος. Από εκεί και πέρα, έχουμε ξεκινήσει μια σειρά από συγκεκριμένες ενέργειες σε σχέση με περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη.

Αναφέρθηκα στο πρόγραμμα για την ανεργία. Αναφέρθηκα στο ΕΚΑΣ. Μπορώ να αναφερθώ και σε ένα άλλο πρόγραμμα, τη βοήθεια στο σπίτι το οποίο άρχισε πιλοτικά σε ένα δήμο, το Περιστερί, αλλά τώρα μετά από την εμπειρία η οποία υπήρξε εκεί επεκτείνεται όλο και περισσότερο, αφιερώνονται όλο και περισσότεροι πόροι και έχει ως σκοπό να βοηθήσει τους ηλικιωμένους.

Διότι στην ελληνική κοινωνία σήμερα, επειδή έχει βελτιωθεί κατά πολύ ο τρόπος ζωής, έχουμε και θέματα τα οποία αφορούν και πρέπει να προσέξουμε με την περιποίηση των ηλικιωμένων. Να μια κοινωνική ομάδα στην οποία στρέψαμε -η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τα ΚΑΠΗ κι η σημερινή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τη «Βοήθεια στο Σπίτι»- την προσοχή μας. Όπως και στα άλλα θέματα, των ναρκωτικών, του AIDS κλπ. έχουν γίνει βήματα.

Δεν πρόκειται να φτάσουμε στην ONE με τους πιο αδύνατους εξαντλημένους. Εμείς δεν θέλουμε μια τέτοια συμμετοχή στην ONE. Εμείς θέλουμε να φτάσουμε με μια ελληνική κοινωνία, η οποία στο σύνολό της να αισθάνεται ότι πορευόμαστε καλύτερα.

Γ.ΕΛΕΝΟΠΟΥΛΟΣ («FLASH 9.61»): Κύριε Πρόεδρε, η επιλογή να προχωρήσετε σε κάποιες διαρθρωτικές αλλαγές στην Ολυμπιακή Αεροπορία

για πολλούς ανέδειξε κάποιες αδυναμίες στην υλοποίηση της πολιτικής σας. Θέλω να κάνω ένα διπλό ερώτημα.

Το πρώτο: σκοπεύετε στο μέλλον, άμεσα δηλαδή με τις διαρθρωτικές αλλαγές που θα προχωρήσετε στις άλλες δημόσιες επιχειρήσεις, να αλλάξετε πολιτική αντιμετώπισης των συνδικαλιστών και των εργαζομένων σ' αυτούς τους χώρους εργασίας;

Και το δεύτερο, επειδή μιλήσατε για νέους ορίζοντες πλέον στην πολιτική στα πλαίσια της ΟΝΕ, θέλω να ρωτήσω το εξής. Σκοπεύετε άμεσα, είτε αργότερα, μετά από κάποιες ενδεχόμενες εκλογές, να προχωρήσετε σε κυβερνητική συνεργασία με όμορους πολιτικούς χώρους ή με πολιτικά πρόσωπα που βρίσκονται πιο κοντά στην πολιτική σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα, είχα τονίσει και στη συζήτηση, η οποία έγινε στη Βουλή, ότι η Ολυμπιακή Αεροπορία είναι μια ειδική περίπτωση. Έχει ειδικά προβλήματα και αυτά τα ειδικά προβλήματα απαιτούν ειδικές διαδικασίες.

Δεν πρόκειται στις άλλες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα, (όπως τα ταχυδρομεία και οι συγκοινωνίες ή ο ΟΣΕ), να ακολουθήσουμε μια πορεία η οποία δεν έχει προηγούμενα συζητηθεί με τους εργαζόμενους. Αυτό δεν αποτελεί καμία αλλαγή της πολιτικής, αυτό το είχαμε τονίσει εξ αρχής.

Υπάρχουν σε εξέλιξη και θα υπάρξουν και θα συνεχίσουν συνεννοήσεις, γιατί το τόνισα κι εδώ στην εισαγωγή μου: Εμείς δεν ανοίγουμε μέτωπο με τους εργαζόμενους. Εμείς θέλουμε ο χρήστης να εξυπηρετείται καλύτερα. Να χρησιμοποιούνται αποτελεσματικότερα τα χρήματα του Δημοσίου. Να έχουμε δημόσιες επιχειρήσεις οι οποίες να προσφέρουν περισσότερες υπηρεσίες και έτσι να κάνουν την Ελλάδα πιο ανταγωνιστική.

Αυτό θα το συζητήσουμε με όλους τους ενδιαφερόμενους. Και η επιδίωξή μας θα είναι, με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συναίνεση, να προχωρήσουμε. Εάν βέβαια δεν επιτευχθεί η συναίνεση, τότε θα εφαρμόσουμε τις διαδικασίες τις οποίες προβλέπει ο νόμος ο οποίος ψηφίστηκε σε σχέση με ορισμένα θέματα.

Και θα εξακολουθήσουμε αταλάντευτα την πολιτική μας, να φτιάξουμε δημόσιες επιχειρήσεις ή επιχειρήσεις οι οποίες αποδίδουν.

Όσον αφορά την ερώτηση τι θα γίνει με το 2000 κλπ., νομίζω ότι σε τέτοιες υποθετικές ερωτήσεις οποιαδήποτε απάντηση αυτή τη στιγμή θα ήταν εκτός χρόνου. Εγώ όμως θέλω να σας διαβεβαιώσω το εξής.

Εμείς θέλουμε πάντα την ευρύτερη συμπαράταξη και συνεργασία. Και αυτή την ευρύτερη συμπαράταξη και συνεργασία θα την επιδιώκουμε και μελλοντικά. Και η ευρύτερη συμπαράταξη και συνεργασία, επειδή στην ελληνική πολιτική αντίληψη προκύπτει μονάχα από συμμετοχές

σε όργανα κλπ., προκύπτει κατά τη δική μας άποψη και με συζητήσεις, με συνεννοήσεις στην πολιτική, με συμμετοχή σε διάφορες διαδικασίες, οι οποίες οδηγούν στο να ληφθούν αποφάσεις. Και την έχουμε προσπαθήσει.

Εγώ θέλω να αναφέρω, ως παράδειγμα αυτού που είπατε, τις επιτροπές οι οποίες έχουν συσταθεί για να γίνουν ορισμένες προμήθειες. Υπάρχει ένας νόμος ο οποίος προβλέπει ότι προμήθειες πάνω από ένα ύψος είναι με μια διαδικασία επιτροπών, που αποφασίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο και έχουμε καλέσει τους εκπροσώπους των άλλων κομμάτων να συμμετάσχουν.

Ποιά ήταν η αντίδραση της ΝΔ; Η αντίδραση της ΝΔ ήταν ότι δεν συμμετέχουμε ή αποχωρούμε. Γιατί είχαν συγκεκριμένο στοιχείο να αναφέρουν ότι κάτι δεν πάει καλά; Τίποτε. Απλώς θέλουν να έχουν έδαφος για να μπορέσουν να αναπτύξουν σκανδαλογία.

Μα έτσι δεν προχωρεί η ελληνική κοινωνία. Όπως από κάποιο άλλο χώρο ακούστηκε «ορίσατε στον τάδε οργανισμό κάποιον ο οποίος ανήκει σε χώρο εκτός του ΠΑΣΟΚ, ανήκει στο χώρο μας». Σαν να επιτρέπεται να «ταμπελώνονται» όλοι οι Έλληνες πολίτες, σαν να υπάρχει αίτημα να έχουν εδώ μια «ταμπέλα» σε ποιόν ανήκουν και ανάλογα με το τι γράφει η «ταμπέλα» να χρησιμοποιούνται ή όχι.

Εγώ είχα δηλώσει και στη Βουλή, με αφορμή τη συζήτηση μιας επίκαιρης ερώτησης, ότι βρίσκω τη νοοτροπία αυτή απαράδεκτη. Εάν κάποιος είναι ικανός και αν βεβαίως ο ίδιος θέλει να συμμετάσχει, δεν έχει καμία απολύτως σημασία ποιά είναι τα πολιτικά του φρονήματα. Και όλοι ευχαρίστως να συμμετάσχουν για να πετύχουμε τους στόχους μας.

Λ.ΔΗΜΑΚΑΣ («ΤΑ ΝΕΑ»): Εχετε δώσει την αίσθηση η Κυβέρνηση και με όσα είπατε κ.Πρόεδρε, ότι έχουμε μπει σε μια περίοδο όπου η οικονομία μας «τεστάρεται», περνάει ένα «τεστ» 540 ημερών και από εκεί και πέρα θα μπορούμε σε μια περίοδο που ναι μεν θα υπάρχουν προβλήματα, αλλά θα υπάρχουν καλύτερες προϋποθέσεις όπως και εσείς είπατε.

Πολλοί όμως και από την Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμα, υποστηρίζουν ότι και μετά θα εξακολουθήσει να υπάρχει μια πολιτική λιτότητας στα εισοδήματα. Ως προς το συγκεκριμένο αυτό, έχετε κάποιο σχόλιο, κάποια πρόβλεψη να κάνετε;

Και ένα δεύτερο σημείο. Είπατε νωρίτερα ότι υπάρχει στήριξη της πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ στην πολιτική. Η ίδια αυτή αντίληψη ισχύει και για την βάση του ΠΑΣΟΚ, για τους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ; Γιατί θα ήθελα να λάβετε υπόψη σας σ' αυτό και μια σειρά γκάλοπ που δείχνουν μια άλλη κατεύθυνση, μια άλλη στάση τουλάχιστον αυτή τη στιγμή το εκλογικού σώματος. Ευχαριστώ.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Πρώτη παρατήρησή μου για να καταλάβουμε ή να τοποθετήσουμε σωστά τα θέματα της ευρωπαϊκής ενοποίησης, της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και του ΕΥΡΩ είναι η εξής: Τα

προβλήματα που έχει να λύσει η χώρα, οι ωφέλειες και οι κίνδυνοι για την Ελλάδα είναι διαφορετικοί από τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η Γερμανία, οι ωφέλειες και οι κίνδυνοι για την Γερμανία.

Και για να το πω απλά, το μάρκο είναι ένα από τα πολύ ισχυρά νομίσματα του κόσμου. Μαζί με το δολάριο και το γιεν ένα από τα τρία ισχυρά νομίσματα του κόσμου. Και το βήμα απ' το μάρκο στο ΕΥΡΩ σημαίνει για τους Γερμανούς και για τη γερμανική οικονομία κάτι διαφορετικό από το βήμα της δραχμής προς το ΕΥΡΩ.

Η δραχμή δεν ανταγωνίζεται ούτε το δολάριο, ούτε το γιεν, ούτε παρέχει αυτή τη σταθερότητα που παρέχει το μάρκο. Η συζήτηση στη Γερμανία εάν είναι σωστό να υπάρχει το ΕΥΡΩ ή όχι, είναι μία συζήτηση που γίνεται υπό διαφορετικές προϋποθέσεις από τη συζήτηση που γίνεται στην Ελλάδα.

Και όταν κάποιος αντλούν επιχειρήματα "μα, και οι Γερμανοί λένε αυτά", αντλούν επιχειρήματα τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με τη δική μας πραγματικότητα.

Λιτότητα: Υπάρχει ένας πίνακας, υπάρχουν στατιστικές, οι οποίες δείχνουν ότι το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων, τα δύο τελευταία χρόνια, τα τρία τελευταία χρόνια, αυξήθηκε. Εβαλαν στην τσέπη τους οι εργαζόμενοι χρήματα. Είχαν ένα περίσσειμα σε σχέση με τις δαπάνες τους. Αρα, η κατάσταση σήμερα είναι διαφορετική από την κατάσταση η οποία επικρατούσε παλαιότερα. Εγιναν προσπάθειες το γεγονός αυτό να υποβαθμιστεί. Υπήρχε ένας τόνος ότι κοροϊδεύουμε τον κόσμο με το να λέμε ότι υπάρχει βελτίωση.

Η πραγματικότητα όμως είναι ότι εκείνοι οι οποίοι παραβλέπουν αυτό το γεγονός, παραβλέπουν το γεγονός της αύξησης των πραγματικών εισοδημάτων και δεν λένε την αλήθεια στον ελληνικό λαό και δεν τιμούν όλους εκείνους οι οποίοι συνεργάστηκαν ώστε να υπάρχει μία εισοδηματική πολιτική, η οποία εξασφάλισε και τη μείωση του πληθωρισμού και την αύξηση των εισοδημάτων.

Τί θα γίνει αύριο στην ΟΝΕ; Αύριο στην ΟΝΕ αν υπάρχει σταθερότητα, αν υπάρχει ανάπτυξη, η κατάσταση θα βαίνει βελτιούμενη. Οι βιοτικές συνθήκες θα είναι καλύτερες όσον αφορά τα εισοδήματα και όσον αφορά και άλλα πράγματα.

Ενα πρόβλημα της ΟΝΕ είναι βεβαίως η ανεργία. Το ανέφερα και στην εισαγωγική μου ομιλία. Και εκεί και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, πρέπει να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας. Δεν είναι ένα πρόβλημα που το έχουμε ακουμπήσει στην άκρη και το έχουμε αφήσει. Εδώ, αυτή η Κυβέρνηση, για πρώτη φορά, μέσα στο πλαίσιο ευρωπαϊκών αποφάσεων, αλλά και παράλληλα γιατί είχε κάνει την προεργασία, έχει διαμορφώσει ένα εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση.

Έχει διαμορφώσει προγράμματα που όπως είπα δεν υπήρχαν άλλοτε στην Ελλάδα και διαθέτει πόρους που δεν είχαν διατεθεί άλλοτε στην Ελλάδα. Και στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτό το θέμα της ανεργίας θα είναι πια μετά τις αποφάσεις που ελήφθησαν τον περασμένο Νοέμβρη, ένα κεντρικό θέμα της Ένωσης.

Στο επόμενο Συμβούλιο Κορυφής πρόκειται να συζητηθεί αυτό το θέμα της απασχόλησης, με βάση τα προγράμματα τα οποία έχουν υποβάλλει οι διάφορες χώρες. Όταν μιλάω ότι το ΠΑΣΟΚ συσπειρώνεται και ακολουθεί την πολιτική μας, μιλάω βέβαια για την βάση του ΠΑΣΟΚ, μιλάω για τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ, μιλάω για εκείνους οι οποίοι μας ψήφισαν στις προηγούμενες εκλογές.

Οι σφυγμομετρήσεις μπορεί να δείχνουν τις αμφιβολίες ή τα ερωτηματικά κάποιου κόσμου. Αλλά οι σφυγμομετρήσεις επίσης δείχνουν ότι ο ελληνικός λαός για παράδειγμα στη βασική επιλογή της ισότιμης συμμετοχής μας στις ευρωπαϊκές εξελίξεις είναι στην πολύ μεγάλη πλειοψηφία του σύμφωνος.

Και αυτή την πολιτική έχουμε αναλάβει υποχρέωση να πραγματοποιήσουμε και μας έχει δώσει εντολή ο ελληνικός λαός να πραγματοποιήσουμε. Και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Είμαστε εδώ για να εκπληρώσουμε μία εντολή, ένα χρέος.

Β.ΠΕΤΟΥΡΗ («NET»): Μία ερώτηση με δύο σκέλη: Κατ' αρχήν με δεδομένο ότι είστε ο πολιτικός εκείνος που έχει σηματοδοτήσει την πρότασή του μ' αυτό που αποκαλούμε ευρωπαϊκή προοπτική, θα ήθελα να σας ρωτήσω κατά πόσο ικανοποιεί το όραμά σας, η εικόνα που εμφανίζει σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση και για να γίνω πιο σαφής η Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι γεγονός.

Πόση απόσταση μας καλύπτει από την πολιτική ένωση; Ποιά θα είναι η θέση της Ελλάδος σ' αυτή τη διαδικασία και η δική σας προσωπικά αν σκοπεύετε να αναλάβετε κάποιες πρωτοβουλίες;

Και το δεύτερο σκέλος είναι μία απαισιόδοξη υπόθεση εργασίας: Στην περίπτωση που η Ελλάδα δεν καταφέρει να ενταχθεί στην ΟΝΕ, θα ήθελα να σας ρωτήσω τί θα σημαίνει πρακτικά -πριν την κυκλοφορία του ΕΥΡΩ εννοώ- αυτό για τον Έλληνα πολίτη; Ευχαριστώ.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ένα ερώτημα το οποίο συζητήθηκε ευρύτατα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι εάν η δημιουργία της ΟΝΕ και η κυκλοφορία του ΕΥΡΩ πρόκειται να αποτελέσει μοχλό για περαιτέρω εξελίξεις. Και υπάρχει μία ευρύτατη πεποίθηση την οποία συμμερίζομαι και εγώ, ότι όπως η ενιαία αγορά οδήγησε σε επιταχυνόμενες διαδικασίες συνεργασίας, έτσι και το ΕΥΡΩ θα σπρώξει, θα είναι μοχλός για την πολιτική ενοποίηση.

Ένα παράδειγμα, εάν έχετε ένα κοινό νόμισμα, χρειάζονται κοινές πολιτικές σε ορισμένα βασικά θέματα. Δεν μπορεί να έχεις κοινό νόμισμα και εσαεί να έχεις φορολογικές πολιτικές οι οποίες διαφέρουν η μία

από την άλλη. Διότι οι φορολογικές πολιτικές επηρεάζουν την εξέλιξη της οικονομίας.

Αρα, από τη στιγμή που θα γίνει το κοινό νόμισμα, θα αρχίσει η διεργασία για τον συντονισμό των φορολογικών πολιτικών. Μπορεί να χρειαστεί χρόνια να καταλήξει, αλλά θα είναι ένα θέμα που θα έχει τεθεί επί τάπητος και αργά ή γρήγορα θα αντιμετωπιστεί.

Όπως είπα πριν, το θέμα της ανεργίας. Και το θέμα της ανεργίας απαιτεί ορισμένες κεντρικές πρωτοβουλίες. Π.χ. υπάρχει η πρόταση από πλευράς και του ΠΑΣΟΚ και των άλλων σοσιαλιστικών κομμάτων, ότι θα πρέπει να υπάρξει σε ευρωπαϊκό επίπεδο η έκδοση κάποιων ομολόγων, ένας δανεισμός για να γίνουν μεγάλα έργα και να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της ανεργίας.

Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι αυτό το οποίο είχε προταθεί παλιά από τον Πρόεδρο Ντελόρ και δεν είχε συνέχεια, θα έχει αργά ή γρήγορα συνέχεια. Και στο πολιτικό επίπεδο όμως η στενότερη οικονομική συνεργασία, θα οδηγήσει σε στενότερες πολιτικές επαφές και σε νέα πολιτικά σχήματα. Η πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης θα προχωρήσει μετά το βήμα αυτό με πιο γρήγορους ρυθμούς.

Ξέρουμε ότι υπάρχουν προβλήματα εκεί πώς θα είναι οι επίτροποι, ποιές αρμοδιότητες θα έχει το Συμβούλιο, ποιές αρμοδιότητες θα έχει το Κοινοβούλιο.

Υπάρχουν χώρες οι οποίες θέλουν το Κοινοβούλιο να έχει πολύ περισσότερες αρμοδιότητες, υπάρχουν άλλες οι οποίες έχουν άλλη άποψη και θέλουν το Συμβούλιο να είναι το κεντρικό όργανο, αλλά δεν πιστεύω ότι θα υπάρχει στασιμότητα. Αυτά τα θέματα θα συζητηθούν, θα αντιμετωπιστούν. Το επιβάλλει, άλλωστε, και η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ιδέα η οποία κυκλοφορεί στη Σύνοδο Κορυφής των Πρωθυπουργών είναι ότι θα πρέπει κάποιος τρίτος, εκτός των οργάνων, να κοιτάξει όλα αυτά τα θέματα. Ο Πρόεδρος Σιράκ πρότεινε τον Πρόεδρο Ντελόρ να κάνει μια εισήγηση, άλλοι λένε θα πρέπει να υπάρχει μια ομάδα εμπειρογνομόνων για να υπάρξει πρόοδος.

Ο κ.Κολ θύμισε ότι η Συνθήκη της Ρώμης υπεγράφη αφού τρίτοι εμπειρογνώμονες έδωσαν την άποψή τους. Για να κλείσω σ' αυτό το σημείο, νομίζω ότι και η πολιτική ενοποίηση θα προχωρήσει και η ενοποίηση στους άλλους τομείς και θα υπάρξουν νέες πολιτικές.

Για το "σε περίπτωση που η Ελλάδα δεν τα καταφέρει", η Ελλάδα θα τα καταφέρει.

Γ.ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ («ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»): Κύριε Πρόεδρε, είπατε πριν με αφορμή επισήμανση συναδέλφου για την ύπαρξη τριβών ή κάποιων προβλημάτων κατά την υλοποίηση του κυβερνητικού έργου, να μην κοιτάμε τα δέντρα αλλά να κοιτάμε το δάσος.

Εάν τα δέντρα αυτά εξακολουθήσουν και στο μέλλον να τραβούν την προσοχή μας σε βάρος της συνολικής εικόνας του δάσους, είστε αποφασισμένος, μπορεί να είναι μέσα στα σχέδιά σας ακόμα και να τα κόψετε; Να προβείτε δηλαδή σε κάποιες διορθωτικές κινήσεις, παρεμβάσεις ή όπως αλλιώς μπορεί να λεχθεί, για να μην υπάρχει πρόβλημα στην εικόνα του δάσους;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Πρώτα εμένα μου αρέσει -και αυτό επιδιώκω και επιθυμώ- να βλέπουμε το «δάσος». Και το «δάσος» να είναι όλο και μεγαλύτερο! Δεν είναι για να κόβουμε δέντρα.

Α.ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ («ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ»): Ενα ερώτημα για την Ολυμπιακή, για να καταλάβει και ο ελληνικός λαός, ποιός έχει τελικά την πολιτική ευθύνη, όχι οι διοικητές ή οι τεχνοκράτες, για το γεγονός ότι το '96-'97 δόθηκαν αυξήσεις 50%, όπως είπε ο ίδιος ο κ.Μαντέλης, που τίναξαν στον αέρα το πρώτο πρόγραμμα εξυγίανσης;

Και δεύτερο ερώτημα σε σχέση και με την προηγούμενη ερώτηση αλλά και την αρχική στον κ.Σκουρή. Όταν λέτε ότι δεν τελείτε υπό ομηρία, εννοείτε ότι μπορείτε να κυβερνήσετε όπως εσείς θέλετε και σχεδιάζετε ή ότι δεν θα ανεχθείτε ομηρία;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κυβερνώ όπως πιστεύω ότι είναι σωστό και όπως προκύπτει αυτό από τη συνεργασία με όλους τους άλλους που είναι υπεύθυνοι μαζί μου και είναι μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου ή μέλη των οργάνων του κόμματος στο οποίο ανήκω.

Δεν είμαι μόνος, είμαστε περισσότεροι, εγώ έχω τον κύριο ρόλο, το ρόλο της καθοδήγησης, αλλά η προσπάθειά μου είναι πάντα να επιδιώκουμε συλλογικά το αποτέλεσμα. Και πιστεύω ότι η προσπάθεια αυτή μέχρι στιγμής έχει αποδώσει.

Όσον αφορά το άλλο ερώτημα το οποίο θέσατε, έχω πει ότι αυτό είναι ένα θέμα εξέτασης ποιού και πώς συμμετείχαν σ' αυτή τη διαδικασία. Πιστεύω ότι η επικέντρωση του θέματος σ' αυτό το περιστατικό το οποίο αναφέρατε δίνει μια εικόνα του προβλήματος της Ολυμπιακής, η οποία δεν είναι ακριβής.

Το πρόβλημα της Ολυμπιακής είναι ένα ευρύτερο πρόβλημα, το οποίο προκύπτει και από το γεγονός ότι όταν ξεκίνησε το πρόγραμμα εξυγίανσης η ελληνική Βουλή θεώρησε ότι είναι πολύ αυστηρό και πήρε κάποια μέτρα, τα οποία μετά συνάντησαν αντιρρήσεις από πλευράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Μην το συγκεντρώνουμε σε ένα σημείο. Πρέπει να το δούμε στην πραγματική του διάσταση.

Ν.ΜΠΟΓΙΟΠΟΥΛΟΣ («ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»): Κύριε Πρόεδρε συγκράτησα κάποιες φράσεις από την εισαγωγική σας τοποθέτηση. Είπατε εισαγωγικά ότι δεν θα υπάρξει θύελλα μέτρων. Αλλά ταυτοχρόνως αναγνώσατε έναν

θυελλώδη κατάλογο, ο οποίος ξεκινάει από αλλαγές στα ασφαλιστικά, στα εργασιακά και στα εισοδηματικά.

Και βεβαίως ότι αυτά τα έχετε ανακοινώσει από πιο νωρίς δεν αναιρούν τον θυελλώδη τους χαρακτήρα.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Η μετεωρολογική υπηρεσία ξέρει και ποιοί άνεμοι υπήρξαν και ποιά μποφώρ είχαν κι εγώ απλώς αναφέρθηκα ότι αυτά έχουν καταγραφεί, είναι γνωστά, έχουν συζητηθεί, θα εφαρμοστούν. Δεν είναι νέα μέτρα.

Ο τίτλος ότι έρχεται τώρα «το πάνω κάτω» ή ότι θα γίνει το «σώσε», είναι μια έκφραση η οποία είναι μακριά από την πραγματικότητα. Έχουμε πει ποιά είναι η πολιτική μας.

Ν.ΜΠΟΓΙΟΠΟΥΛΟΣ («ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»): Επειδή ο ελληνικός λαός υποστηρίζει ότι φυσάει βοριάς, τουλάχιστον εγώ αυτό καταλαβαίνω, γιατί είπατε ότι ο ελληνικός λαός σας έχει δώσει την εντολή να προχωρήσετε. Θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω ότι ο ελληνικός λαός ουδέποτε ρωτήθηκε, ούτε προεκλογικά, ούτε μετεκλογικά αν θέλει υποτίμηση, άρα δεν την ενέκρινε ποτέ, ούτε ρωτήθηκε αν θέλει και δεν ενέκρινε κατάργηση του θώρου, ούτε εισοδηματικές αυξήσεις που είναι στο μισό του πληθωρισμού.

Το ερώτημά μου είναι εύλογο και με δεδομένο ότι εσείς υποστηρίζετε πως έχουμε μπροστά μας κοσμοϊστορικές αλλαγές, τις χαρακτηρίσατε κορυφαίας εθνικής σημασίας, που θα έχουν ανεπίστρεπτο - συμπληρώνω - χαρακτήρα και θα καθορίσουν γενεές επί γενεές Ελλήνων, γιατί δεν ακολουθείτε το παράδειγμα των άλλων ομολόγων σας να ζητήσετε την έγκριση του ελληνικού λαού σ' αυτή την περιβόητη πορεία προς την ΟΝΕ και την ίδια την ΟΝΕ;

Και βεβαίως η έγκριση του ελληνικού λαού δεν δίνεται μέσω γκάλοπ αλλά μέσω δημοψηφισμάτων. Και κάτι ακόμα. Μας δείξατε μια ομολογία του 1914. Ωστόσο, δάνεια συνεχίζουν να συνάπτονται. Αναφέρω παραδειγματικά πριν από ενάμιση μήνα είχαμε το δάνειο του 1 δις δολαρίων. Μέχρι τότε τα νέα αυτά δάνεια, τα οποία συνάπτονται και από τη δική σας κυβέρνηση, θα τα πληρώνει ο ελληνικός λαός;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Εγιναν εκλογές το Σεπτέμβρη του '96 και στο πρόγραμμα το οποίο παρουσιάσαμε στον ελληνικό λαό στις εκλογές του '96 είχαμε θέσει σαφέστατα τους στόχους μας, τις προτεραιότητές μας.

Πρώτος στόχος ήταν η ισότιμη ένταξη στις ευρωπαϊκές διαδικασίες, η συμμετοχή στην ΟΝΕ. Και ο ελληνικός λαός ψήφισε, σύμφωνα με τους νόμους και έδωσε σε μας μια πλειοψηφία στη Βουλή.

Η ερώτηση ότι θα έπρεπε τότε να είχαμε πει ότι θα ενταχθεί η δραχμή στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών ή μια κυβέρνηση θα πρέπει να εξαγγέλλει στις εκλογές την πιθανότητα μιας υποτίμησης, είναι μια

ερώτηση η οποία παραβλέπει τη δυναμική των πραγμάτων και των εξελίξεων.

Καμία υποτίμηση δεν αναγγέλλεται. Και αν αναγγέλλεται οδηγεί στην καταστροφή. Και η ένταξη στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών ήταν από τις προϋποθέσεις, οι οποίες είχαν τεθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και στη διάρκεια των επομένων μηνών επιβεβαιώθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και δεν έχετε παρά να διαβάσετε την απόφαση του Σαββάτου, όπου θα δείτε ότι σε σχέση με τη Σουηδία η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι απορριπτική διότι η Σουηδία δεν συμμετέχει στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Μ.ΜΙΧΑΗΛ («ΣΚΑΙ»): Κύριε Πρόεδρε, δέχεσθε μια κριτική ότι έχετε αναλάβει ορισμένες δεσμεύσεις απέναντι των εταίρων, για να πετύχετε τους στόχους έτσι ώστε η χώρα να μπει στην ΟΝΕ το 2001. Θέλω μία απάντηση σε αυτό, και να μου πείτε επίσης γιατί τώρα θα πετύχουμε αυτούς τους στόχους, όταν επί χρόνια, από το 1980-'81 δεν έχουμε καταφέρει να τους πετύχουμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κατανάλωσα αρκετό χρόνο στην εισήγησή μου, στην εισαγωγική μου αναφορά, για να σας δείξω ότι έχουμε κάνει μια σημαντική πρόοδο. Ο ισχυρισμός ότι δεν έχουμε πετύχει στόχους, είναι ένας ισχυρισμός ο οποίος δεν βλέπει την πραγματικότητα. Δεν έχει πέσει ο πληθωρισμός; Δεν έπεσε από το '93 κάπου 10 μονάδες; Δεν έχουν πέσει τα ελλείμματα κάπου 10 μονάδες; Τι είναι αυτό, ανύπαρκτο; Αέρας; Δεν είναι σημαντικό;

Δεν είναι η δραχμή στον μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών; Δεν έχει γίνει; Πώς λέμε ότι επειδή από το '81 δεν καταφέραμε, δεν θα καταφέρουμε αυτό που είναι πια σε απόσταση αναπνοής; Και όσον αφορά την περίφημη θεωρία ότι υπάρχει σε κάποιο «ντουλάπι» κάποιο πρακτικό το οποίο κρατάνε όλοι κλειδωμένο και εμείς δεν το παρουσιάζουμε γιατί είμαστε κρυψίνοες και δεν λέμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, θέλω να σας πω «ψάξτε να το βρείτε επιτέλους αυτό το χαρτί», που προβάλλετε συνεχώς αυτό τον ισχυρισμό. Ψάξτε να βρείτε αυτές τις κρυφές δεσμεύσεις, οι οποίες δεν υπάρχουν.

Εμείς, έχουμε δηλώσει την πολιτική μας. Σας διάβασα σήμερα μερικά από τα μέτρα αυτά. Είναι φανερό το τι θέλουμε. Και αυτό έχουμε πει και στους εταίρους μας, στις συνεννοήσεις τις οποίες έχουμε κάνει, ότι αυτά θα κάνουμε. Με ποιές διαδικασίες θα τα κάνουμε. Και αυτό, αρκεί. Αρκεί, διότι είναι πειστικό με την πορεία που ακολουθήσαμε. Αλλά πρέπει να το συνεχίσουμε. Και χρειάζεται βεβαίως η συμπαράσταση όλου του ελληνικού λαού να πετύχουμε.

ΚΑΝΕΛΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στην εισαγωγική σας ομιλία αναφερθήκατε και στην ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πριν από δυο-τρεις ημέρες ο Πρόεδρος της Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης, ο κ.Τσετίν, σε ομιλία του σε Ινστιτούτο στην Ουάσγκτον είπε ότι η Αγκυρα δεν πρόκειται να κάνει

καμία κίνηση για επίλυση του Κυπριακού εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μελετήσει την προοπτική ένταξης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Οι αποφάσεις σε σχέση με την ένταξή ή την ενταξιακή διαδικασία της Κύπρου, πάρθηκαν στο Λουξεμβούργο. Όταν πάρθηκαν οι αποφάσεις στο Λουξεμβούργο, υπήρξαν πολλοί οι οποίοι είπαν ότι τέλος Μαρτίου δεν πρόκειται να ξεκινήσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Κύπρου διότι υπάρχουν αυτές οι αντιρρήσεις που αναφέρατε από την Τουρκία. Όμως, άρχισαν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Κύπρου. Αρχισαν και θα συνεχιστούν.

Η Τουρκία πρέπει να καταλάβει ότι δεν μπορεί να εκβιάζει. Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μία διαδικασία ανεξάρτητη από την επίλυση του πολιτικού προβλήματος της Κυπρου.

Κ.ΔΗΜΤΣΑΣ («ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ»): Κύριε Πρόεδρε, στην προηγούμενη απάντησή σας είπατε ότι δεν υπάρχουν μυστικές συμφωνίες, δεν υπάρχουν δεσμεύσεις και οι δημοσιογράφοι να ψάξουμε να τις βρούμε.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Όχι. Με συγχωρείτε, δεν αναφέρθηκα στους δημοσιογράφους. Αναφέρθηκα σε όλους οι οποίοι επανειλημμένα στη Βουλή επικαλούνται αυτές τις μυστικές δεσμεύσεις.

Κ.ΔΗΜΤΣΑΣ («ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ»): Πάντως κ.Πρόεδρε, σας υπενθυμίζω ότι με την επιστροφή σας στην Αθήνα η δήλωση εκείνη η οποία σας "υποδέχθηκε" ήταν του Αρχιεπισκόπου ότι δεν μπορούν τα Διευθυντήρια των Βρυξελλών να επιβάλουν την πολιτική τους. Πέρα όμως από αυτό, θέλω να σας πω ότι αναφερθήκατε...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ετσι όπως θέτετε το ερώτημα, ο Αρχιεπίσκοπος έχει γνώση κάποιων....

Κ.ΔΗΜΤΣΑΣ («ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ»): Την ξέρετε τη δήλωση πιστεύω.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν είναι θέμα, πάντως, της σημερινής συνέντευξης Τύπου.

Κ.ΔΗΜΤΣΑΣ («ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ»): Πάντως θέλω να πω ότι είπατε, χαρακτηρίσατε την ημέρα του Σαββάτου ιστορικής σημασίας και αναφερθήκατε και στο αποτυχημένο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, το πρόγραμμα σύγκλισης. Θέλω να σας ρωτήσω: Πώς αισθανθήκατε όταν είδατε την Ισπανία και την Πορτογαλία να μπαίνουν στην ΟΝΕ, στο ΕΥΡΩ και η Ελλάδα να μην μπαίνει! Και θέλω να μου πείτε πόσο συνένοχος αισθάνεσθε και περήφανος, για την πολιτική '81-'89.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Νομίζω ότι είναι φανερό εάν πάρετε τους αριθμούς, εάν είχαμε ξεκινήσει επιτυχημένα το 1993, αν ο πληθωρισμός το 1993 δεν είχε αυξηθεί κατά 4,5 μονάδες, εάν το έλλειμμα δεν είχε αυξηθεί το 1993 κατά 5 περίπου μονάδες, σήμερα θα ήμασταν μέλος της ΟΝΕ. Θα είχαμε πετύχει τους στόχους, δεν θα υπήρχε πρόβλημα. Ξεκινήσαμε λάθος και ξεκινήσαμε και μάλιστα χωρίς την απαραίτητη προεργασία, η οποία θα έπρεπε να υπάρχει, για να υπάρχουν επιταχυνόμενοι ρυθμοί στην αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Ας αναφερθώ εδώ στο Β' ΚΠΣ. Το Β' ΚΠΣ σε πολλούς τομείς όταν ανέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1993 δεν υπήρχε καμία απολύτως προεργασία ή η προεργασία ήταν μια έκθεση ιδεών. Και χρειάστηκε να περάσει πολύς καιρός, ένας χρόνος και, για να μορφοποιηθούν κάποιες γενικές απόψεις σε συγκεκριμένα προγράμματα. Ποιός έχει την ευθύνη για αυτά; Δεν έχει την ευθύνη η προηγούμενη Κυβέρνηση;

Εγώ για την πορεία αυτής της Κυβέρνησης της οποίας προΐσταμαι -επειδή με ρωτήσατε- από το 1996 μέχρι σήμερα, είμαι απόλυτα ικανοποιημένος γιατί πιστεύω ότι προχωρήσαμε πολύ και προχωρήσαμε αποφασιστικά. Και θέλω επίσης να πω για να μην υπάρχει καμία παρεξήγηση, ότι η βάση αυτής της προόδου υπήρξε η δουλειά η οποία έγινε από το 1993 και μετά, από την Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου.

Χ.ΚΑΛΟΥΔΗΣ («ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ»): Κύριε Πρόεδρε, το βασικό ζήτημα, το βασικό θέμα στις σχέσεις μας με τις χώρες της Κοινότητας στο ΕΥΡΩ είναι η πολιτική των επιτοκίων. Είναι τα υψηλά επιτόκια που έχει η Ελλάδα σε σχέση με τις άλλες κοινοτικές χώρες. Μιλήσατε και στην τοποθέτησή σας είπατε ότι από την ένταξή μας στο ΕΥΡΩ και μετά, μία από τις προστασίες που μας παρέχει είναι η σταθερότητα στα επιτόκια.

Πώς όμως εκτιμάτε ότι θα μπορέσουμε να φτάσουμε σ' αυτά τα χαμηλά επίπεδα των επιτοκίων, ούτως ώστε να μπορέσουμε και να ικανοποιήσουμε τον όρο της σύγκλισης, που είναι το βασικό ζητούμενο, αλλά και να αρχίσει η αποκλιμάκωση;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Οσον αφορά το ερώτημα του κριτηρίου της Συνθήκης του Μάαστριχτ σε σχέση με τα επιτόκια, θέλω να σας αναφέρω το εξής: Οτι η απόφαση του Σαββάτου με την οποία έγιναν 11 χώρες-μέλη της πρώτης ομάδας και συμμετέχουν στην ΟΝΕ, όρισε ότι το επίπεδο των μακροπρόθεσμων επιτοκίων είναι 7,8% με την απόφαση του Σαββάτου.

Τα μακροπρόθεσμα επιτόκια αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα κυμαίνονται γύρω περίπου στο 8% έστω και παραπάνω. Δεν υπάρχει μία απόσταση μεγάλη. Και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας όπως και η Τράπεζα της Ελλάδος, με διαβεβαιώνουν ότι μέσα σε ένα χρόνο πρόκειται να καλύψουν αυτή την απόσταση και το '98 θα εκπληρώσουμε αυτό το κριτήριο της Συνθήκης.

Όπως ξέρετε, υπήρχαν οι νομισματικές αναταραχές. Για να τις αντιμετωπίσουμε υπήρχε μία αύξηση των επιτοκίων. Τα βραχυπρόθεσμα επιτόκια είναι αρκετά ψηλά ακόμα, αλλά μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα θα υπάρχει αποκλιμάκωση των επιτοκίων και η αποκλιμάκωση θα φανεί στη διάρκεια του έτους και θα είναι ακόμη εντονότερη τον επόμενο χρόνο.

ΚΑΨΟΧΑΣ («ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»): Κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας χθες και προχθές τον κ.Καραμανλή και γνωρίζοντας την κυβερνητική οικονομική πολιτική που και εσείς μόλις τώρα αναπτύξατε, θα μπορούσε να διαπιστώσει

κάποιος ότι η υπόθεση ένταξης στην ΟΝΕ έχει αναχθεί σε υπέρ πάντων αγώνα.

Η μοναδική ίσως διαφοροποίηση θα μπορούσε να πει κάποιος ότι είναι εάν θα γίνουν περισσότερες ή λιγότερες αποκρατικοποιήσεις. Υπό το πρίσμα αυτό θα ήθελα να σας ρωτήσω με ποιό τρόπο θα μπορούσατε να άρετε τις ανησυχίες που έχει η κοινή γνώμη, ότι δεν εγκαταλείπεται το κράτος της κοινωνικής πρόνοιας;

Και σας το ερωτώ αυτό, διότι διαβάζοντας απλά εκεί τα δώδεκα οικονομικά ωφελήματα από την υιοθέτηση του ΕΥΡΩ, διαπιστώνει κανείς ότι ενώ επιτυγχάνεται σύγκλιση στις τιμές και σε βασικά μακροοικονομικά μεγέθη, δεν βλέπω πουθενά μέσα στα δώδεκα να επέρχεται σύγκλιση μισθών και συντάξεων με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Ευχαριστώ.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Το θέμα της κοινωνικής πολιτικής, του κοινωνικού προσώπου εάν εφαρμόζουμε ή όχι μία πολιτική η οποία δίνει σημασία στην κοινωνική δικαιοσύνη, απαντήθηκε και απαντιέται πιστεύω πρώτα απ' όλα με τον πίνακα αυτόν που δείχνει ότι εμείς αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες.

Αυτό δεν χωράει αμφιβολία. Παρ' όλες τις δημοσιονομικές πιέσεις, παρ' όλη την ανάγκη να φτάσουμε σε χαμηλότερα επίπεδα δαπανών, αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες. Και γιατί τις αυξήσαμε; Γιατί όπως έχω πει επανειλημμένα, εμείς πιστεύουμε ότι η κοινωνική πολιτική δεν είναι το επιστέγασμα της αναπτυξιακής πολιτικής, δεν έρχεται μετά να την διακοσμήσει.

Είναι ένα συστατικό στοιχείο της αναπτυξιακής πολιτικής, πρέπει να την συνοδεύει για να την στηρίζει. Και επαναλαμβάνω ότι αυτή τη θέση μας θα την εφαρμόσουμε με μεγαλύτερη ευχέρεια υπό τις νέες συνθήκες, γιατί οι νέες συνθήκες θα μας επιτρέψουν να απελευθερώσουμε πόρους, οι οποίοι τώρα πόροι χρησιμοποιούνται π.χ. για να πληρώνουμε επιτόκια.

Και θα έχουμε αυτή τη δυνατότητα γιατί θα υπάρχουν περισσότερες ευχέρειες. Δεν υπάρχει θέμα ότι θα συνεχίσουμε την πορεία να δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στην κοινωνική πολιτική. Και με την ευκαιρία αυτή, θέλω να επαναλάβω και να τονίσω, επειδή πολύ συζητήσαμε για την ΟΝΕ, για το Μάαστριχτ, τα κριτήρια κλπ και μπορεί να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι κάποιοι καθορίζουν την πολιτική μας, υπάρχουν ντιρεκτίβες, υπάρχουν οδηγίες και εμείς πρέπει να εφαρμόζομαστε σ' αυτές χωρίς να το θέλουμε.

Η ιδιαιτερότητα αυτή σε σχέση με την κοινωνική πολιτική που έχουμε και που φαίνεται από τους αριθμούς, δείχνει ότι η πολιτική που εφαρμόζουμε είναι μία πολιτική η οποία ανταποκρίνεται στη δικιά μας επιθυμία, στη δικιά μας σύλληψη για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της χώρας, του περιβάλλοντος και την ένταξη της Ελλάδας στις ευρωπαϊκές διαδικασίες.

Είναι δικιά μας απόφαση και δικιά μας γραμμή. Και έχω εξηγήσει επανειλημμένα ότι η δικιά μας απόφαση και η δικιά μας γραμμή προέρχεται από μία ρεαλιστική εκτίμηση του τί συμβαίνει γύρω μας.

Οτι ο κόσμος γίνεται πιο ανταγωνιστικός, ότι πρέπει να ανταποκριθούμε σ' αυτό το γεγονός, ότι ανοίγονται νέες δυνατότητες π.χ. στα Βαλκάνια, ότι πρέπει να εκμεταλλευτούμε αυτές τις ευκαιρίες, ότι δεν είμαστε πια μια μικρή χώρα στην άκρη του κόσμου, στην άκρη της Ευρώπης, που μπορούμε να κάνουμε ότι νομίζουμε εμείς.

Είμαστε ενταγμένοι είτε το θέλουμε, είτε όχι σε ένα ευρύτερο πλαίσιο και πρέπει να παίξουμε το παιχνίδι με τους κανόνες που ισχύουν σ' αυτό το ευρύτερο πλαίσιο. Αλλά είσαι ελεύθερος όταν ξέρεις τους κανόνες και ξέρεις να παίζεις μ' αυτούς. Είσαι υποταγμένος όταν επιμένεις να τους αγνοείς και σε καθοδηγούν αυτοί.

Και εμείς θέλουμε την ελευθερία για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό. Θέλουμε να μπορούμε να κυριαρχήσουμε τους κανόνες και να τους χρησιμοποιούμε για όφελός μας.

κ.ΠΑΡΙΣ («REUTERS»): Κύριε Πρόεδρε έχω τρεις πολύ επιγραμματικές ερωτήσεις. Στο πρόγραμμα σύγκλισης το οποίο θα κατατεθεί στο τέλος του μηνός αρχές του άλλου, θα ήθελα να ρωτήσω εάν θα υπάρχουν τίποτα διαφοροποιήσεις στα βασικά μεγέθη και αν ναι, σε ποιιά;

Το δεύτερο ερώτημα είναι ότι στα κριτήρια της Συνθήκης ποιό είναι αυτό το οποίο σας απασχολεί περισσότερο; Ποιό φοβάστε περισσότερο ότι πιθανώς να υπάρξει μία απόκλιση; Και το τρίτο ερώτημα έχει να κάνει με την Ολυμπιακή. Υπουργοί της Κυβέρνησής σας δήλωσαν πολλοί απαισιόδοξοι για την πορεία της Ολυμπιακής μετά το πρόγραμμα.

Ο κ.Παπαντωνίου είπε ότι θα περιμένουμε για λίγο καιρό και μετά θα λειτουργήσουν οι νόμοι της αγοράς. Ο υπουργός Εξωτερικών σας είπε ότι κανένας λογικός άνθρωπος δεν πετάει πλέον με την Ολυμπιακή. Θα ήθελα να σας ρωτήσω τί σημαίνει οι νόμοι της αγοράς;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Εγώ πετάω με την Ολυμπιακή!

κ.ΠΑΡΙΣ («REUTERS»): Εσείς πετάτε, ωραία! Τί σημαίνουν οι νόμοι της αγοράς κύριε Πρόεδρε; Θα την κλείσετε αν δεν πάει καλά; Θα την πουλήσετε για ένα πινάκιο φακής; Τί ακριβώς; Σας ευχαριστώ.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Πρώτα όσον αφορά το πρόγραμμα σύγκλισης. Και χθες στη Βουλή υπήρξε μία συζήτηση και θέλω να επαναλάβω το εξής, για να είναι αυτό σαφές σε όλους μας. Το πρώτο πρόγραμμα σύγκλισης που υποβλήθηκε από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το '94, ήταν ένα εκτεταμένο κείμενο, το οποίο πέρα από μία σειρά τεχνικών στοιχείων περιείχε και μία περιγραφή της πολιτικής.

Τα επικαιροποιημένα προγράμματα σύγκλισης γιατί αυτός είναι ο όρος, δεν περιέχουν πια περιγραφές της πολιτικής. Μερικές γενικές

φράσεις ναι, για να μην πει κανένας ότι δεν υπάρχει καν μία φράση στο κείμενο.

Τα επικαιροποιημένα προγράμματα σύγκλισης είναι η προσαρμογή των στοιχείων, των δεδομένων, των αριθμών, σε κάποιες εξελίξεις. Τέτοια επικαιροποιημένα προγράμματα σύγκλισης, δεν τα υποβάλλει μόνο η Ελλάδα, γιατί δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι εμείς τελούμε υπό αυτή την πίεση, οι άλλοι δεν το κάνουν.

Όλες οι χώρες υποβάλλουν. Και μάλιστα τώρα, το Σάββατο στις Βρυξέλλες, αποφασίστηκε ότι στα επικαιροποιημένα αυτά προγράμματα, θα πρέπει να υποβάλλονται και τα στοιχεία μέχρι το 2001, όχι απλώς μέχρι την 1/1/99 όπως σήμερα, αλλά θα υπάρχει και μία προοπτική της εξέλιξης της οικονομίας.

Βεβαίως, στην Ελλάδα υπήρξαν διαφοροποιήσεις στις εξελίξεις. Υπήρξε η ένταξη της δραχμής στον μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών, με αλλαγή της ισοτιμίας της δραχμής. Αυτή η αλλαγή της ισοτιμίας της δραχμής δημιουργεί άλλα δεδομένα και όσον αφορά τις εξωτερικές εμπορικές σχέσεις, δηλαδή το ισοζύγιο πληρωμών, άλλα δεδομένα και όσον αφορά τα επιτόκια για να φέρω δύο παραδείγματα. Αλλά έχει βέβαια και περισσότερες επιπτώσεις. Αλλά αυτά είναι τα δύο πιο δυνατά και χτυπητά παραδείγματα.

Αυτά πρέπει να προσαρμοστούν στις νέες ισοτιμίες. Δεν υπάρχει στην επικαιροποίηση ένα άλλο πρόγραμμα πολιτικής. Το πρόγραμμα πολιτικής είναι αυτό το οποίο έχουμε δηλώσει επανειλημμένα.

Όσον αφορά τώρα τα κριτήρια της Συνθήκης είναι φανερό ότι μέσα στο 1998 θα πετύχουμε π.χ. το κριτήριο του ελλείμματος, θα πετύχουμε το κριτήριο των επιτοκίων, θα πετύχουμε και τη σταθερότητα, γιατί θα υπάρχει αυτή η σταθερότητα της συναλλαγματικής ισοτιμίας.

Το μόνο κριτήριο το οποίο πρέπει να προσέξουμε είναι ο πληθωρισμός. Πιστεύω ότι εάν προσπαθήσουμε όλοι -και τονίζω όλοι- εάν ο ελληνικός λαός έχει συναίσθηση ότι παίζεται για την Ελλάδα ένα σημαντικό στοίχημα που πρέπει να κερδίσουμε και ότι ο τόπος θα κερδίσει απ' αυτή την εξέλιξη, αν υπάρχει συγκράτηση σε όλα τα επίπεδα, μπορούμε να πετύχουμε και στο τέλος του 1999 το κριτήριο του πληθωρισμού.

Όσον αφορά το θέμα της Ολυμπιακής, επειδή ορισμένοι συνάδελφοί σας με ρώτησαν και πριν για την Ολυμπιακή, στην Ολυμπιακή βεβαίως υπάρχουν ακόμη προβλήματα. Υπάρχει ομαλοποίηση.

Εγώ να αντιστρέψω το ερώτημα και να κλείσω με αυτό. Η Ολυμπιακή ήταν μια περίπτωση όπου έγινε εμφανές στην κοινή γνώμη, ότι υπήρξαν δυσκολίες. Υπήρχαν όμως και άλλες περιπτώσεις προσαρμογής δημοσίων επιχειρήσεων, οργανισμών, τραπεζών στις εξελίξεις, οι οποίες ήταν θετικές και δεν αναφέρονται.

Ο ΟΤΕ είχε μια εξέλιξη η οποία πιστεύω ότι αναγνωρίζεται από όλους, μπήκε στο Χρηματιστήριο, έχει ένα καλό επίπεδο η μετοχή, υπάρχει μια αναδιοργάνωση και έχει αυξήσει αποτελεσματικότητα, δημιουργεί νέα προϊόντα, έχει παρουσία σε άλλες χώρες στα Βαλκάνια και δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Και η Εθνική Τράπεζα η οποία είναι μια τράπεζα του δημόσιου τομέα, δεν συγχωνεύθηκε με την Κτηματική που ήταν μια σωστή κίνηση; Δεν πούλησε την Τράπεζα Μακεδονίας Θράκης, γιατί της ήταν περιττή και η πώληση αυτή υπήρξε επιτυχής; Γιατί λοιπόν να βλέπουμε μονάχα κάποια σημεία τα οποία είναι αρνητικά -δεν τα ξεχνάμε τα αρνητικά- και να μην βλέπουμε ταυτόχρονα και κάποια σημεία θετικά; Και θέλω να τα αναφέρω τα θετικά αυτά σημεία, γιατί δείχνουν -όπως και πολλά άλλα δείχνουν- αλλά και η πορεία της οικονομίας δείχνει ότι μπορούμε, ότι έχουμε κάνει βήματα και ότι θα πετύχουμε τους στόχους μας.

Θα προσπαθήσουμε όλοι μαζί να πετύχουμε τους στόχους μας εάν συστρατευθούμε και εάν έχουμε συνείδηση ότι δεν έχουμε χρόνο, δεν έχουμε ένα μήνα, μια μέρα να χάσουμε. Δίνουμε τη μάχη της Ελλάδας, δίνουμε τη μάχη του αύριο. Και η μάχη αυτή μόνο ένα αποτέλεσμα μπορεί να έχει. Τη νίκη μας!

Σας ευχαριστώ πολύ.